

סיכום מצגות IoT 2020 – אביב 236333/2

תוכן עניינים

2-5.....	הרצאה 1
6-8.....	הרצאה 2
9-12.....	הרצאה 3
13-17.....	הרצאה 4
18-20.....	הרצאה 5
21-25.....	הרצאה 6
26-31.....	הרצאה 7
32-35.....	הרצאה 8
36-39.....	תרגול אRDDoIIm ומעגלים שימושיים
40.....	안드로이드
41.....	Serverless Computing
42.....	Comm Tech & Protocols

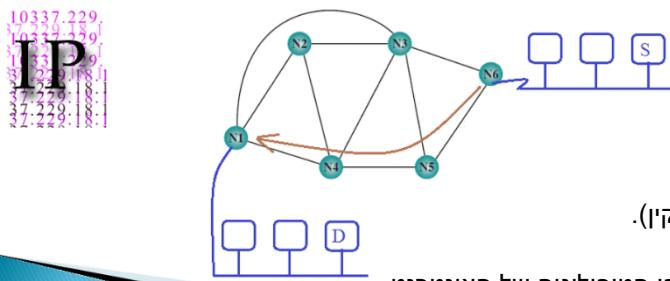
מה זה האינטרנט? אוסף של רשתות מחשבים. האינטרנט, הוא בעצם חיבור בין רשתות. בcontraה זאת כל מחשב בכל רשת יכול לדבר עם כל מחשב בכל רשת אחרת. השחקנים הראשיים:

1. IP - פרוטוקול הניתוב.
2. TCP - פרוטוקול התעבורה.

פרוטוקול זה אוסף כלים המאפשר על שני הצדדים על מנת לישם את תפקידם. כלים מאוד מסוימים, בהיקשך שלנו: תוכנה שמודעת מה משרדים, איך מקבלים, איך מקבלים וידעת לפעול בהתאם לפרוטוקול מסוים.

פרוטוקול הניתוב IP

כשנו כן הוא, מנתב את המידע מחשב מקור (source) אל מחשב יעד דרך האינטרנט. כאשר המקור והיעד מחוברים דרך נתבים ▶ IP לומד את הטופולוגיה של הרשת ועשה כמויט יכולתו להעביר את שונים לרשתות שונות. יתכן שצטרכן לעבר דרך כמה נתבים כדי לחבר האינפורמציה מהחנות מקור למחנות יעד.

ה-IP "בוחר" דרך נתבים להעביר את המידע. הבחירה נעשית בד"כ לפי המסלול הכי קצר (מספר קשתות מינימלי). בפועל זה מה שקיים ביום, אבל אפשר לחלוון להגדיר אופן אחר, כמו המסלול הקל ביותר, המסלול עם רוחב הפס הגדל ביותר, המסלול המהיר ביותר וכן הלאה.

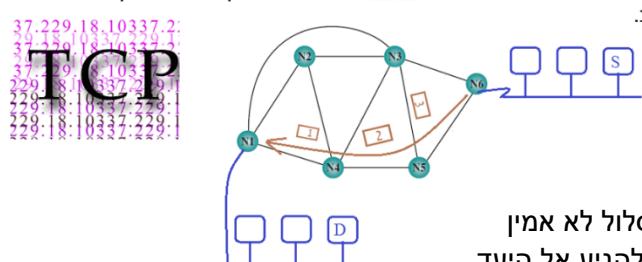
לא תמיד IP מצליח לבחור את המסלול הטוב ביותר (למשל נתב לא תקין). IP כן משתמש לביצוע זאת כמעט לחלוטין. IP הוא כמו הווי של האינטרנט. הוא קובע את המסלול הטוב ביותר לפי הטופולוגיה של האינטרנט.

TCP

דווגה להעביר את המידע בין שתי אפליקציות ללא שגיאות, שפcoli או יציאה מסדר ומאשר ריבוב מידע בין כמה אפליקציות על אותו מחשב. זה פרוטוקול שנכתב בשנת 1970 של המאה ה-20.

פרוטוקול התעבורה TCP

ה-TCP דווגה להעביר את האינפורמציה בין שתי אפליקציות ללא שגיאות, שפcoli או יציאה מסדר ומאפשר ריבוב אינפורמציה בין כמה אפליקציות על אותו מחשב.

אמנם הוא עובד מעולה, אבל כיוון שהוא מאבד מהיוקרה שלו כי הוא לא מתאים למשל לתקשורת לוויינים, ולכן היום כן נועשים שיפורים ונכתבים פרוטוקולים יותר מודרניים. כיוון שאי אפשר ולא רצוי להעביר קבצים גדולים דרך האינטרנט בבת אחת, TCP בעצם חותך את המידע לחבילות קטנות של 1500 בתים בדרכן כלל ומתחליל לשדר אותן (בתוספת מידע), על מנת לשמור על סדר וכדי לדעת מה משדר. החבילות משודרות מהמקור אל היעד לפי IP. בדוגמא, המידע מופרד ל-3 חבילות. חבילות 1 ו-2 יוצאות דרך המסלול המוכתב ע"י IP. בגלל סיבה כלשהי, IP מחליט שהמסלול לא אמין ולכן מחליט לשדר את חבילה 3 במסלול אחר. אבל עדין היא אמרה להגעה אל היעד.

איזה בעיות זה פותח?

1. יציאה מסדר: חבילה 3 תגיעה לפני חבילה 2. פתרון: כמו שאמרנו, TCP שדר את החבילות עם עוד מידע (metadata). המידע הזה יכול להכיל אינדוקס של החבילות. כמו שאמרנו, המקור והיעד מכירים את אותן פרוטוקול ולכן אם המידע נשלח לפי פרוטוקול שמתכוון את סדר החבילות, היעד מכיר את הפרוטוקול וידע להרכיב את החבילות לפי הסדר כאשר הן יגיעו.

2. חבילה נאבדה או חבילה לא תקינה. TCP יכול לזרזות א-תקינות (למשל לפי parity bit או לפי זמן שהיא מוגדר). לפי הפרוטוקול, היעד יכול להגיד שיש בעיה עם החבילות ולבקש מהמקור שישלח מחדש את חבילה.

3. שכפול: יתכן שהבילה 2 התעכבה מספיק בשבייל היעד לבקש שידור חוזר, ונוצר מצב שהבילה 2 הגיעה פעמיים אל היעד. לפי פרוטוקול TCP/IP, הוא יזהה שיש לנו שתי חבילות עם אותו אינדקס ויזרק אחת מהן.
4. ריבוב מידע: מידע מקבילי שmagiu בו זמינות מכמה ערכאים (למשל, סרטון ביוטוב ומיל). הTCP יודע לאיזה אפליקציה מיועדת כל חבילה כדי שהחבילות שיועדו למיל לא יערבו לנגן יוטוב והפוך.

Wide Area Network – WAN

האינטרנט שיר למשפחה של רשתות לאיזוריים נרחבים. ה-WAN מקשר רשתות מקומיות. כל רשת מקומיות מכילה יחידות שונות: נתבים, מחשבים וכו'. האינטרנט דיבר את כל משפחת WAN.

Local Area Network – LAN

בסיסות יכולות פיזיות. כבלי נחושת עבור חיבור קווי, אויר עבר WIFI, אופטיqua עבור סיב אופטי וכו'.

Body Area Networks & Personal Area Network – BAN & PAN

רשתות של סנסורים עליינים. ההבדל:

PAN- רשתות שלובשים עליין, כמו שעון חכם או بد עם סנסורים. (מצאים פיזית על הגוף)

BAN- מחוברים אליו. סנסור רמת סוכר או קוצץ לב. (נכנים פיזית לגוף)

רשתות אלו יכולות לדבר עם יחידות שליטה (כמו סمارטפון או טאבלט) שנמצאות ב-LAN. בעצם, הקוצץ לב מדבר עם הסмарטפון, והסמארטפון מדבר עם האינטרנט. זה יכולות חישוב וביצועים וגם מקל על רשת האינטרנט. באופן זהה, לא באמת כל המכשירים מדברים עם רשת האינטרנט. יחידת השליטה משתמשת מהם.

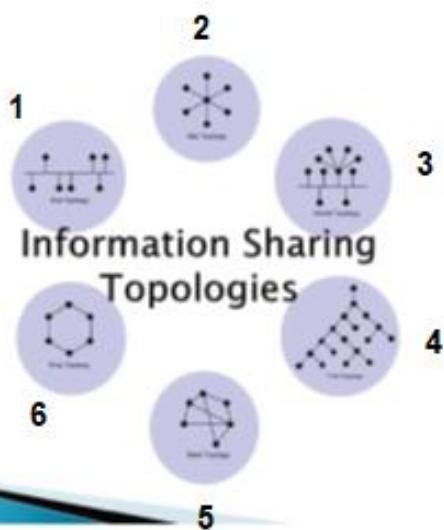
שיתוף מידע

יחידות קצה יכולות לדבר בין עצמם (P2P) על רשת מקומית או דרך בקר שמתווך ביניהן.

יכולות לשתף שרטטים או יחידות אחרות על רשת WAN או MAN.

הDevices שלנו, יכולים להיות יחידות קצה ברשת סנסורים עצמאית, שמדוחת למחשב קצה, סנסורים המתקשרים ביניהם ומאותם רק במידה יש צורך, או ממש יחידות P2P.

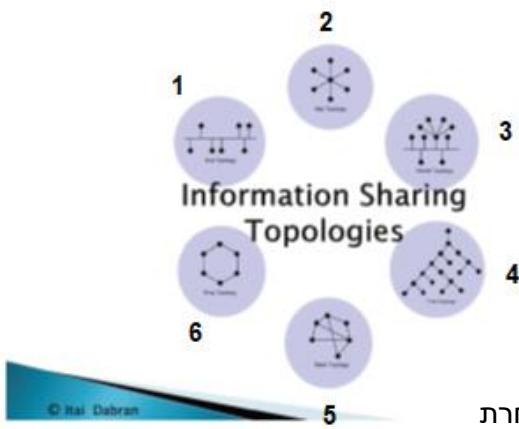
טופולוגיות חיבור

1-רשת של דברים מחוברים על BUS אחד. רק מחשב אחד יכול לשלдр ברגע נתון, וכל האחים יכולים להאזין ואם רלוונטי לחתת את המידע המשודר. כל היחידות חולקות אותו קוו. ה-Ethernet עובד ככה.

2- כוכב, כל היחידות מחוברות ליחידה מרכזית שמעבירה את המידע ביניהן. מעבר בין כל שתי יחידות הוא 2 קפיצות. בהינתן שהיחידה המרכזית היא יחידה חזקה. החסרון שהנקודה המרכזית היא נקודת כשל. רשת WIFI עובדת באופן דומה.

3- היברידית, שילוב של 2+1. רשת מחשבים על BUS משותף. אחד מהרכיבים על BUS הינו כוכב, יחידה מרכזית. לדוגמה, שילוב של Ethernet ו-WIFI.

6- טבעת. רשיימה זו כיוונית, מסלול מעגלי. כל יחידה יכול לפנות ליחידה אחרת דרך המעגל. היתרון, שאם יש כשל באחד הרכיבים, עדין קיימں מסלול בין היחידות (כיוון שני של המעגל).

5- רשת Mesh. נפוצה בעולם IoT. כל מחשב יכול להיות מחבר למחשב אחר. לכן כל רכיב יכול לדבר באופן ישיר עם רכיב אחר. למשל, אצל Drones שמדוברים אחד עם השני.

4- עז. בד"כ כדי לחבר כמה רשתות מקומיות אחת לשניה ולראש המקומיות גודלה יותר. היתרון, שהגעה בין רשתות הוא aglog. הכשל הוא כאשר צומת כלשהו נכשל, יתכן שהוא כשל בעז.

דרכי תקשורת של הדברים

בין לבין עצם – דלת הכניסה מודיעה למזגן שאדם נכנס הביתה למשל. לטלפון חכם אצל המשמש – נספק דרך הטלפון או התאבלט מתכוון לעוגה, והמרקער יענה איזה מצרכים יש ואיזה ציריך לנקות (ואולי אף יבנה כבר רשימת קניות וזמן בעצמו). שליחת מידע למרחוק – קריית מונה החשמל, נשלח את המידע לחברת חשמל. שליחת מידע לקבוצה דרך הענן – למשל אוסף מקרים רפואיים. קיימں פה עניין של פרטיות ובטחת מידע. למשל במהלך ההתקנות כולם לווחץ על agree זה מאפשר למסר לשלווח מידע לאם ענק של חברות מסחריות, כמו תנובה לדוגמא. תנובה יכולה ללמוד את הנתונים ולהשபיע על מחيري המוצרים שלא לפיה איזוריהם לפחות המידע הזה. זה יכול להיות טוב וזה יכול להיות רע.

היכן הדברים נמצאים?

היכן יש דברים – הדברים שבדרך

- חיוני טופורורה, מצב בכישים, עומס בככישים, מכוניות ללא נגה, חיישי תנועה על מעבר חיצה, חיישי אורות וכו'.
- דברים באנווות המקשרים לדברם בנמל ומרחוק לחברות שנوع שיגיעו.
- דברים לדיווח מקום תחבורה ציבורית.
- דברים לדיווח על פקקים למרחוקים.
- רכבים אוטונומיים ברמות שונות:
 - רמה 0 – שליטה נגה מלאה
 - רמה 1 – פעילות בסיסית (לשלול כוונ האצה) נשלט ע"י הרכב
 - רמה 2 – הרכב יכול לספק שליטה של מושל cruise control ומכרז נתיב אבל הנהג חייב להיות מוקן לקחת שליטה של הרכב בכל רגע
 - רמה 3 – אפשרה התקשרות לא רצפה על הכביש
 - רמה 4 – אפשר להסיר תשומות לב מהכביש
 - רמה 5 – רכב ללא נגה

היכן יש דברים

- רכבים חכמים
- מסחר
- שינוי חכם
- בתי מלון
- בריאות
- ועוד
- מדע
- ועוד.
- אנרגיה
- בניינים פרטיים
- בניינים תעשייתיים

כמה דוגמאות:

1. הרכבת התתית בסינגפור. על אף שהיא מאוד מסועפת, היא נשלטת לחלוטן באופן אוטונומי. אין סיבה שלא, שכן המסלולים קבועים, התחנות ידועות מראש ובהתאם לשעות הלחץ אפשר לחשב אלגוריתם אופטימלי לסנכרון רכבות.
2. כפר העובדים של סיאו. הכבישים בין הכפר למפעל הם אוטונומיים. חוסכים הרבה מקומות חניה, כי אין אנשים ברכבים אז חוסכים חניה כי המכוניות חונחות צמוד.
3. רכב שמחנה עצמאית בסין. האוטו רואה לפי סנסורים של מרחק ומצלמות של ראייה ממוחשבת. בסופו של דבר נכנסים הרבה ביטים של מידע. כל הדברים האלה מבקרים ע"י מחשב. קלט של ביטים ויש אליו wrapper שידוע להוציא לפולט. אם כך, למה לשוב את ההגה של האוטו? למה לבזבז כוח חישוב על סיבוב הגה (שלא רלוונטי, שכן היגוי מתבצע אוטומטית). זה מבחינה פסיכולוגית, להראות לנו שהכל עובד והכל תקין.

הדברים בעולם:

1. בעיר - חניות, רמזוריים, השקייה וכו'. יש כמה מכשוריהם: אורות בגנים ציבוריים שנכבים כאשר אין אנשים. אפשר לאנשים לא לגיטימיים להסתתר בשיחים ולתקוף אנשים לא חושים. צריך למצאו את האיזון.
2. בעבודה – רובוטים במחסני ענק (כמו באזזון) שיודיעים לנווט את עצמו בתוך מחסן ענק וմדברים עם מערכת בקרת מלאי (אם צריך חoser, יודעת להזמין עצמה עוד מוצרים).
3. בפאב – למזוג משקה לפי מרשם נפוץ או אישי מהסмарטפון ועוד.

IoT Near Future (I)

© Itai Dabran

הרצאה 2

נתה השוק של IoT צפוי לגדול עם השנים, במיוחד לאחר הקורונה. מצד אחד שוק הצלכנים ירד, מצד שני השוק למוצרי IoT נטול גיגפים כנראה עלה.

از איך בעצם הנושא התעורר? במשך הרבה שנים דיבור על בתים חכמים ומוכנות שנוציאות לבד.

בשנים האחרונות, שיפורים של מהירות אינטרנט (5G), פיתוח clouds, שיפורים אלגוריתמיים, פיתוח טלפונים חכמים ועוד עודדו את פיתוח IoT בשנים האחרונות ונתן לזה רוח חדשה. יש דימיון לחוק מוש: אינטל ו-AMD מייצרת מעבדים יותר חזקים, ובתגובה מיקרוסופט ואפל מייצרת מערכות הפעלה יותר חזקות יותר משאים ומוסgalות יותר יכולות.

שיפור האינטרנט מהירות האינטרנט מושפעת באופן פיזי (כבלים אופטיים, פיתוח שיטות wireless ב מהירות גבוהה, שידור בצלבים שונים ואפשר לשדר במקביל כמה ביטים ב מהירות האור על אותו כבל) וגם באופן לוגי (שיפור פרוטוקול TCP, מערכות caching שונות, דחיסת נתונים חבילות, אנטנות שמקבלות מידע מספר מקומות ומשדרות מידע למספר מקומות).

פרוטוקול TCP לא מתמודד טוב עם תקשורת לוינים בגלל הפרעות מגז אויר וזמן שהייה ארוך יותר של חבילות. פותחו TCP ייעודיים ללוינים שיאפשרו מעבר מידע למרחק יותר גדול.

מערכות caching שונות, למשל שני שכנים שגוליםם לאתר CNN. השיכון השני ירצה לגלוש, הוא יוכל להשתמש במידע שבמطمון כדי לגלוש יותר מהר ולהחסוך רווח פס. יש מערכות גדולות של מطمון בשירותים שמוחברים אחד לשני אצל ספק האינטרנט. כמובן שישanza המון בעיות (אם זה אמר מחקרי זה מעולה, אבל אם זה מבזק חדשות, נראה שעד שיתמשו שוב במידע מطمון זה כבר לא יהיה רלוונטי). צריך לדעת לאיזה מידע לשים במطمון).

דחיסת נתונים חבילות- יש פרוטוקולים שלמים שמתעסקים בדוחיסה. בלתי אפשרי לשדר תמונות גדולות או סרטים כי כל פיקסל מרכיב 32 ביט, ובתמונה 1080 יש מהו 2 מיליון פיקסלים, זה 66 מיליון ביטים עבור תמונה אחת. שלא לדבר על סרט, שלא לדבר על 4k. דוחסים נתונים ומשדרים רק את הנתונים ההכרחיים (למשל אם פיקסל נשרך קבוע במשך הרבה שניות, לא צריך לשדר אותו מחדש).

פיתוח הסמארטפון

ברגע שהטלפון התחבר לאינטרנט, הוא הפרק למחשב שנגish לכמות עצומה של נתונים ובעל יכולות גבוהות (לאו דווקא אצל היחידה, הוא יכול לשלווח מידע לען שיבצע חישובים). נוצר שטף של מכשירים שמתקשרים עם האינטרנט (SENSORS בטלפון) וקיבלונו עוד מידע שניtan להעברה בין הטלפון למשתמש ובין הטלפון לאינטרנט ולדברים אחרים.

SENSORS בסמארטפון (II)

- חיישן אוור - בודק את תאות הസבה
- חיישן GPS - בודק לחץ אטמוספרי ובמוצעות גובה ושפוך דיק-ה-GPS.
- תרמומטר - בודק טמפרטורת המכשור (ב- S4 S5 ועוד משתמש).
- חיישן לחות - בודק הסביבה הפיזית למשתמש
- חיישן זופק - Pedometer - למדידת עוצם ומרחק.
- חיישן LED - מסולב עם אודיאו-א-LED ו-IR. מתקדם
- חיישן כביש אבטחה (HTC).
- בדיקת קירינה - בשארם בגראם הפינה.
- מגנטומטר ומלכילה כחומר.

SENSORS בסמארטפון (II)

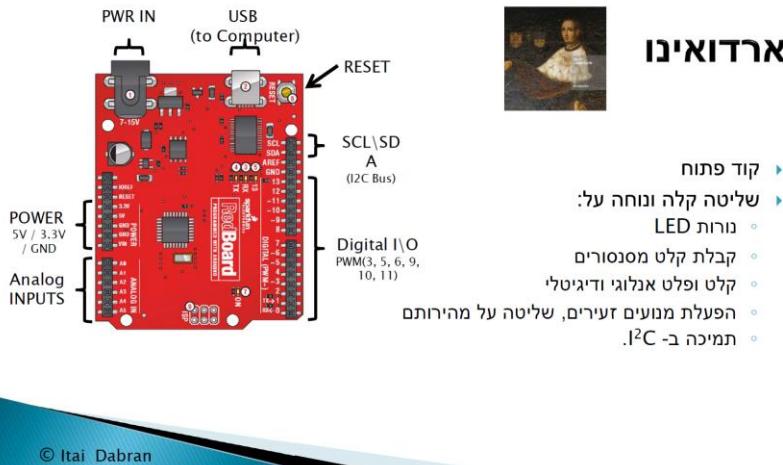
SENSORS לדוגמא:

- חיישן האצה: חיישן לפלייה וחושפה, מרים את תנועת הטלפון לדדיים.
- חיישן זופק: בודק זופק אוינטיציה בדיק ר. ב. שימוש ע. 's Google Sky שאנון את קוקה המהיבין.
- חיישן מגנט: מנגנטיסים, לטעון או לאטאלקייטות לנצח או מהינה להשל.
- חיישן IR: מסולב עם אודיאו-א-LED ו-IR. מתקדם לזרוק קירינה אוינטיציה סוכוך מקרין רור שמחזר עוצם קירוב ובקל ע. החישן

© Itai Dabran

גורמים נוספים:

- שיפור מערכות המחשב
- פיתוח סנסורים צעירים ופרוטוקולים אלחוטיים
- צריכת חשמל מזערית של מכשירים חדשים
- פיתוח הארדואינו

לוח קל, קוד פתוח בחומרה ותוכנה, שליטה קלה על קבלת ושליחת מידע. נקרא שם של פאב שנקרו על שם של מלך איטליה.

BIG DATA

מילאדי אנשים מחוברים דרך הרבה דברים ונוצרת כמות אדירה של מידע בכל יום. את המידע ממתקות IoT ניתן לנתח ולעבד ולשפר את איכות החיים שלנו. למשל, עיבוד מידע לפני פקקים בדרכיהם (waze), יומניהם, לוחות זמנים, בריאות, תחבורה, אנרגיה. זאת כמובן בהינתן שהכל מתנהלה כשרה ולא באזדון, תמיד יש מקום לחשד. איסוף מידע שעצמו לא מניב ערך. כמות המידע שיש היום לא ניתן לניתוח ע"י אנשים. לכן, תוצריו Big data נוצרות ע"י AI ו-ML. ככל שנאוסף יותר מידע איצותי אפשר להגיע לתובנות עמוקות יותר.

איך מנתחים מידע? זיהוי תבניות
מיין תבניות של ביטים שחוזרים על עצם או נמצאים ביחד הרבה פעמים. ברגע שמנזה את התבניות נוכל לקבל החלטות. למשל, שני סוג של קבלת החלטות
- התערבות מוקדמת, לזהות התבנית שמנבאת משזה שיקלה בעתיד ולכן ניתן להעירו אליו.
- אוטומציה חכמה, שני פס יוצר בנקודות זמן, כי לפי התבניות מסוימות השינוי יפיק יותר רוחים.
ברגע שיש מסקנות, אפשר לשלב ייחדות IoT בכך לשרף את המרכיבים.
תבנית לדוגמא, הבנת המילה "ירוק" בין "טירון יירוק" מול "תפוח יירוק". התבנית הראשונה מתארת תוכנה של בן אדם, התבנית השנייה מתארת תוכנה של פר. כל שימושי הוא deep learning. למשל בזיהוי פנים.
האתגר הגדול הוא כמון למצוא התבניות ולהפוך מסקנותabytes של מידע.

CLOUD COMPUTING

נותן אפשרות לאחסן מידע במערכות גדולות ולקבל שירותים של מערכות ירטואליות ושירותי אפליקציה בכל זמן ובכל מקום. זה מאפשר לדברים לבקש מהענן לבצע פעולות חישוב כבדות שהוא לא מסוגל לבצע Abel מבחינת הענן זה פועלה יותר קלה, ורק להציג את התשובה למ Chesir. יש מחוקרים בנושא "בהתנתקן ענן מידע ואפליקציה, האם עדיף להביא את המידע מהענן לאפליקציה ולהסביר במ Chesir שלנו, או להביא את האפליקציה מה Chesir אל הענן ולבצע את החישובים בענן ורק להציג תשובה".

פריצת הדרך בתחום הייתה שירות AWS של Amazon בספקה חביבה לאחסן מידע וקבלת שירות מחושב ב-2002. בהמשך התפתח תחום Elastic Compute cloud ב-2006 שאפשר לחברות קטנות לשכור מחשבים עבור העסק שלהם (EC2). זה חשוב הענן הראשון שאפשר Software as a Service (SaaS), שירות תוכנה באתר הספק (למשל Google Docs או Microsoft Office).

כמובן, שהדבר גורר התפקיד באבטחת מידע ופרטיות. הלקוח יכול לגשת למידע בכל זמן ומכל מקום, וכך הוא מאוד חשוף. ציריך לוודא שמידע לא נמחק, נספּח או משונן לא במקורו. או לחליל, מישחו זדוני שהתחבר מרוחק ומכוון מוחקים קבצים שלא לצורך. הספקים עצם יכולים לשיתף את המידע עם צד שלישי, בהתאם להסכם עם הלקוח. בענן שימושותFUL לכמה לקוחות יש צורך שכן זילגה ודיליפט מידע מסוים אחד ללקוח אחר. כמובן, בגלל הטבע שלהם, הם מחזיקים המון מידע ולמן מטריה למתפקיד פריצה וכופרה.

IoT & Security

אבטהה ב-Cloud היא אחריות היצור של המ Chesir ואחריות המשתמש במ Chesir. היצור צריך לדאוג לפרצות אבטחה בקוד, המשתמש צריך להגיד סיסמה. הביעות העיקריות נובעות מכך שיש הרבה דברים, הם מאוד נגישים (לרובם יש כמה דברים כאלה), יש להם אפשרות תנעה ועוצמת מחשב נמוכה (از לתקוף אותם ישירות זה פשוט קל - פתרון אפשרי זה לנצל דבר עם כוח חישובי גדול כדי לשנות מרכז הגנה. או פיתוח סכמות הצפנה שנייתן ליישם באמצעותם ללא עצמת מחשב חזקה).

כמובן יש בעיות חוקיות ומוסריות: התعلامות מפרטויות הלקוחות (כמו האיקון של השב"כ), מערכות שמתעדלות מחסין של מקורות חסום, זיהוי מקום של מערכות IoT ניידות, בעלות על מידע והגנת פרטי. כמובן צריך לספק הגנה בין מערכות התקשרות והדברים, ובינם לבין עצמם.

הנדסה חברתית – גניבת זהות מידע שמירה על הפרטיות והבטיחון בתחילת ההיאתה נמור בסדר העדיפויות, כדי להוציא מוצר לשוק כמו שיותר מהר. ע"י צבירת מידע אפשר לעקוב אחרי אדם: מידע כללי שנמצא באינטרנט, מדיה חברתית, שעונים חכמים/צמידי כושר, מקרר חכם, שעון חשמל וכו'. ברגע שיש לנו את זהונות של האדם אפשר לחlobber יותר מידע עליו. ניתן ללחוץ את האדם, לעקוב אחר הרגלי הקנייה שלו ולהפעיל אליו מניפולציות, לגנוב לו אפילו את זהונות. אם בנוסף גילו מידע עסקי, הרווח של התקוף רק גדלה. ריגול תעשייתי. בנוסף לתפקיד תוכנה, אפשר פשוט לאאות את הבן אדם מכניס את הסיסמא שלו ל Chesir. ברגע שגונבים את הטלפון או השעון החכם אפשר להוציא את כל המידע באופן קל.スマארפונטים באופן פוטני יותר מאורטיטם, עם טביעה אצבע, ID Face, והיכולת לחסום Chesir מרוחק. כל שאר הדברים עדין נמצאים מאוד מאחורי בונושא.

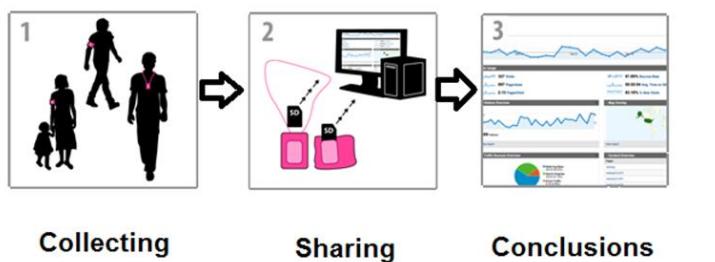
דוגמא: סטודנטים מ-DIM תיכanno מודל של צב שמערכות AI זיהו כrhoבה. זה בקשות היה יכול להיות הפוך ורובה היה מזוהה ממשהו تماما.

הרצאה 3 – מבוא לBIG DATA-IOT

יש המון מידע שמסתובב בעולם שmagיע מהרבה מקורות שונות. למשל, רשותות חברות, תמונות, סרטונים GPS, RFID, הרבה קווים שלנו. כל המידע הזה נאגר ונוסף וונצירות מערכות חדשות שתומכות בקבלת החלטות.

בג DATA יוצר מערכות חדשות לחלוּטן לתמיכת בקבלה החלטות ומגדיר כמיות נתונים עצומות ממקורות שונים. בגין כמהו המידע העצומה והסיבוכיות שבה (מגעה מהרבה מקורות, סנסורים של מג אוור, תగובות בראש חברותית, תמונות, וידאו, קבלות, שמירות נתוני GPS ועוד) לא ניתן לנתח אותו ולחשיך מסקנות בדרכים המקבילות. התופעה התרחשה בעקבות העלייה בקבלה נתונים, התפתחות רשותות חברותיות, גול, שירות ענן של AMAZON וマイקוֹרְסּוֹפֶט וכו'. הרבה ארגונים, חברות וממשלות אוספים ומנתחים כמיות עצומות של מידע, לרוב לצורך רוח.

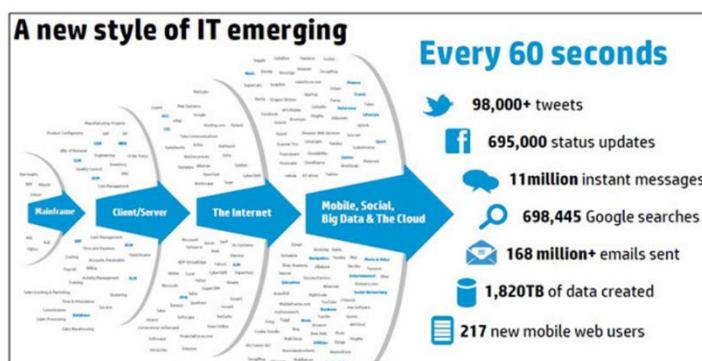
90% מהDATA בעולם נוצר בשנתיים האחרונות. כל ים אנחנו מייצרים 2.5 קוֹוִינְטְּלִיּוֹן בתים של DATA

איסוף מידע איסוף של מידע ישן. מצלמות, סנסורים, GPS, תשלומים, מאגרי מידע על האנשים. כל המידע זה יישם לחלוטן. הרבה הרכבה נתונים וועבודות.

שיתופי המידע
המידע זורם לבעלי עניין (חברות ביטוח, חברות מכירות, ממשלה וכו'). כמובן שיש סוגיות אתיות בנושא, בעיקר בנושא צנעת הפרט.
יש הבחנה בין נתוניים אישיים (תאריך יום הולדתו, שם, גיל וכו'), שלרוב לא נרצה לתת אותם. נתוניים התנהגותיים, זה מה שאנו חוננו עושים. אנחנו לומדים בטכניון, אנחנו נועעים לאיביזה. גם זה מנותח ולרוב את המידע הזה נספק יותר בנדיבות.

הסקת מסקנות
ניתוח המידע, הצלבה בין מקורות שונים ומסיקים מסקנות.

از מה ההגדרה של Big Data? לפי WWW:

1. High volume – כמות המידע שקיים

2. High velocity – המהירות/קצב שהמידע נוצר

3. High variety – מגוון סוגי הדatos הנוצרים

IBM הוסיף עוד 7: Veracity – כמה המידע נכון או לא נכון. למשל, פיק ניוז, סקר שرك סימנו בו תשובה בלי לקרוא. בערך שלישי מבערל העסקים לא סומכים באופן מלא על המידע בשביל קבלת החלטות.

האתגרים

פיתוח היכולות. תכנון אלגוריתמים, מודלים ותבניות שאכן יעצימו את התובנות. זאת כМОן עם כמות>Data אדירה. האתגר הגדול, זה קבלת החלטות בזמן אמיתי (אנליזה לökחת זמן).

צריך לדעת להציג את המידע (בין פורמטים שונים).

כאשר המידע רב מדי, צריך לדעת כיצד לנחות אותו (שגיאות, ערכים חסרים, פורמטים שונים של תאריך ועוד).

הרבה שיטות של כריית נתוניים קשות למימוש מבוצר, ונעשים מחקרים בנושא.

nitouch של Big Data

כשיש לנו הרבה מידע ביד, צריך לעשות לו nitouch (Analytics). יש 3 סוגי של nitouch:

1. Descriptive – מתאר את מה שהיא. תוצר הנתונים מגיע לגורם האנושי שמעיר מה יקרה בעתיד וקובע החלטות באופן אנושי, בהתאם לתיאור שספק ע"י הנתונים.

2. Predictive – ניסיון להעריך מה הולך לקרות, למשל ע"י ML. מבין וצופה מה יהיה בעתיד לאור הנתונים שנוחתו מהביבג>Data.

המטרה העיקרית היא Shizuk, הבנת צרכי לקוחות והעדפותיהם.

3. Prescriptive – מגיע למסקנה וגם מנסה להציג מה לעשות. למשל, הצעת מחיר לינה לפי איזור, עונת. אם יש כנס גדול באזורי בפרואר, אז יעלה את המחיר של הלינה באזורי.

בגלל WWW, יש בעית ממשית באחסון וניהול הנתונים באמצעות מערכות מידע מסורתיות.

לכן, הטיפול נעשה בשיטות שונות:

1. Aggregation – למשל אם יש לנו מידע מהרבה סנוסרים, במקומות להציג את המידע מכל סנסור אפשר להציג רק את סיכום המידע. מינימום, מקסימום, ממוצע, ספירת כמה סנסורים.

2. ML Clustering – איחוד עצמים בעלי תכונות משותפות לפי קритריונים מסוימים. מחזיקים מידע אחד עבור כל העצים בקלאסטר זהה.

3. ML Classification – מראש מינים עצמים לקטגוריות שהוגדרו מראש, ואז מחזיקים את המידע לכל קטgorיה. המידע בין עצמים שונים יכול להיות שונה בין עצמים באותה קטgorיה.

Big Data - Analytics

לדוגמא:

בגלל של-4 החישנים זהים ובאותו איזור,

אפשר להבין שככל האיזור היה מתנהג

דומה, ואין צורך באיסוף מידע של כל 4

החישנים, מספיק ממוצע שלהם (כאיו חישן

(1). ברגע שאצל אחד החישנים, הכמות

חרוגת בצורה לא הגיונית מהממוצע אפשר

להתריע בהתאם ע"י מערכת גלובלית או לוקלית.

Time	temp	humid	light	CO	Time	temp	humid	light	CO
4/9/2017 11:23	40	30	100K	0.2	4/9/2017 11:23	40	30	100K	0.2
4/9/2017 10:23	29	40	100K	0.2	4/9/2017 10:23	29	40	100K	0.2
4/9/2017 9:23	28	40	90K	0.2	4/9/2017 9:23	28	40	90K	0.2
4/9/2017 8:23	22	50	90K	0.2	4/9/2017 8:23	22	50	90K	0.2
			10K	0.2		10K	0.2		
					4/9/2017 9:23	28	40	90K	0.2
					4/9/2017 8:23	22	50	90K	0.2

Descriptive Analytics

כורה מידע, ומבצע aggregation Data. מאפשר גילוי תכניות התהagaות כדי להציג נתונים. אפשר לדעת מה קרה. למשל, סיכון אשראי של לקוחות (לפי התנהגות בעבר, מצב חשבון קודם, רכוש נכסים וכו'). בסופה של דבר, התוצר מהניתוח מגיע לבנקאי, והבנקאי עצמו מחליט האם לחת אשראי לקוחות. הניתוח פה הוא רק כדי עזר לפישוט וסיקור הנתונים עבור הבנקאי.

Predictive Analytics

מנסה לנבأ מה הולך להיות, לפי מודלים ופונקציות סטטיסטיות, על סמך נתונים שקרו בעבר. אפשר לדעת "מה צריך/כדי לעשות". למשל, חברות שונות שבודקות נתונים מכירות, פרסום, תוצאות בפרסוק ועוד, ולפי זה החברה יכולה להסיק מסקנות לגבי העתיד.

Prescriptive Analytics

משתמש בסימולציות ואופטימיזציות על נתונים מה עבר על מנת לתת תשובה מה יהיה בעתיד. למשל, חברת שמייעלת את המלאי שלה. היא יכולה לדעת את צפי הצריכה בעתיד ומראש להזמין מלאי. עדין לא בשימוש נרחב, רק 3% מהחברות לפי גרטנר.

דוגמאות הסטארטअפים:

סטראטאקס ובקפה החדש

היום:

- למחמת התחלת המכירות שלו נדגמו תוצאות בבלוגים, טוויטר ופורומים של קפה.
- בצהרים אופיין שטענו טוב אבל מחירו נראה יקר.
- תגובה תוך שעה: המחר יריד ובסוף היום לא ציוו יותר תוצאות חדשות.

בעבר:

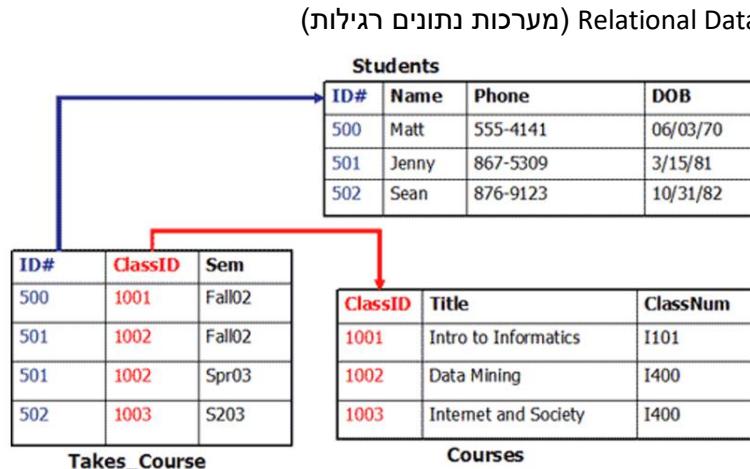
- המתנה לתוצאות מה שיטח שייעברו ע"י אנשי המכירות
- אפיון הבעיה
- תגובה רק אחרי מספר שבועות.

דחיפות נתונים

- ▶ דחיפות נתונים תקטיים כМОון את גודל המידע.
- ▶ הדחיסה מצמצמת בצורה טוביה מאוד את צריכת האחסון.
- ▶ הדחיסה חוסכת זמן רב עבור העברת המידע ועבור הגיבוי שלו.
- ▶ הדחיסה חוסכת משאבי תקשורת יקרים ומשאבי אחסון יקרים עבור גיבוי המידע
- ▶ המחיר הוא זמן העבודה כМОון של האינפורמציה.
- ▶ אחד הפתרונות לצמצום עבודה המידע הוא שימוש בדגימות בלבד אשר מספקות מבחינה סטטיסטית.

ניהול מערכות מידע בעולם הדא
בגלל WWW, מסדי נתונים רגילים היו יקרים מדי לתפעול ולא הגיעו לביצועים טובים. מסדי נתונים רגילים הפכו להיות צוואר בקבוק. בוגל פיתחו את שיטת Map Reduce.

את המידע עם מחלקים (reduce chunks), וכל חלק כזה מופיע למחשב אחר (map), כאשר המחשבים עבדו במקביל. לבסוף, כל החלקים התאגדו לtower מחשב אחד שספק את המידע הנדרש.

3 הטבלאות מוגדרות הרטיטית מראש. מה זה אומר? ה-ID הוא בדיק 3 ספרות למשל. הטלפון זה 3 ספרות, מקף, ועוד 4 ספרות. המרכיבים האלה יורחות לרשותה של מיקום בדיסק, שהוא בדיק לפי הגודל שהוא הוגדרה בו.

NoSQL

מאגרי מידע הכוללים נתונים בנחיצים גדולים, מקורות רבים, נפחים משתנים, סוגים שונים. המידע אינו מאורגן לפי שיטה כלשהי, Unstructured.

בניגוד למערכות נתונים רגילות, זה מבוסס SQL.

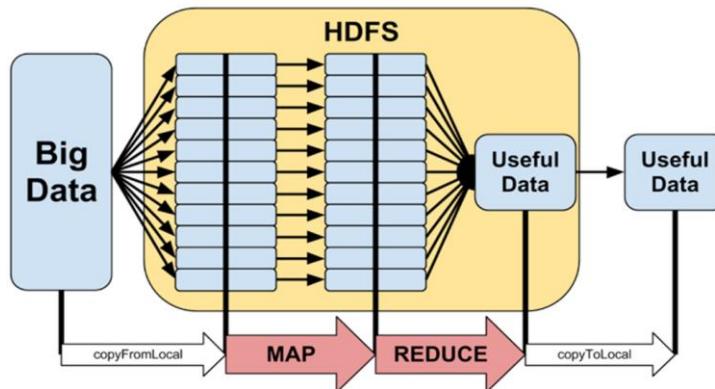
.Hadoop Distributed File System ,Document Oriented Data Base (XML)

```
<CATALOG>
<CD>
<TITLE>Hide your heart</TITLE>
<ARTIST>Bonnie Tyler</ARTIST>
<COUNTRY>UK</COUNTRY>
<COMPANY>CBS Records</COMPANY>
<PRICE>9. 90</PRICE>
<YEAR>1988</YEAR>
</CD>
<CD>
<TITLE>Greatest Hits</TITLE>
<ARTIST>Dolly Parton</ARTIST>
<COUNTRY>USA</COUNTRY>
<COMPANY>RCA</COMPANY>
<PRICE>9. 90</PRICE>
<YEAR>1982</YEAR>
</CD>
<CD>
<TITLE>Still got the blues</TITLE>
<ARTIST>Gary Moore</ARTIST>
<COUNTRY>UK</COUNTRY>
<COMPANY>Virgin records</COMPANY>
<PRICE>10. 20</PRICE>
<YEAR>1990</YEAR>
</CD>
```

דוגמא ל-XML:
מוסיפים מרקרים למסמן.
<Marker></Marker>
בגלל שאנחנו שמים את המרקרים, כל מידע יכול להיות באיזה אורך או פורתט שנרצה. אין הגבלה.
החזקת מידע שלא מופיע מראש.
מחיר הנוסף הוא כМОון המרקרים עצם, אבל הם בטלים בשישים מול גודל המידע.

הרצאה 4

כעת נדבר על Hadoop. Hadoop הוא מיזם המידיע מוחלט, שהמ מידע בformatter בעצם מפוזרים לחוליות. ישנו מספר עותקים לכל בלוק בשביל גיבוי מידע זמין במקורה של נסילה. מבנה זה מאפשר עבודה בסגנון Map Reduce על העותקים השונים. מבחינת חישוב ענן וSQL, זיכרנו זה דבר אינסובי (תמיד אפשר להשאיל עוד ולקחת).

היתרון של Hadoop נובע מכך שהמידע מוחלט לא נכתב ממקבילי ולא סריאלי. הניתוח מתבצע ב-Java בתופסת כלים. חברות תעבור לעבוד עם hadoop כאשר יש לה הרבה מידע (בערך 10tera) או שאליות שדורשות הרבה משאבי הhard disk. ההבדלים העיקריים אל מול SQL הם בסמכות הקוריאה וה כתיבה, ובאחסון המידע.

כתיבה ב-SQL בהינתן שני מסדי נתונים של SQL, A ו-B. כאשר נרצה לכתוב מ-A ל-B נצטרך לדעת הרבה דברים. כמו מבנה השדות של A, מבנה השדות של B, איך להתאים מידע מ-A ל-B (למשל, תאריך אירופי לתאריך אמריקאי). בנוסף צריך שהמידע יוכל לקבל סוגים שונים של נתונים, אחרת נקבל שגיאות.

קוריאה ב-Hadoop כאשר כתבים מידע, פשוט מעבירים אותו ללא כללים. כאשר רוצים לקרוא את המידע, יש תוכנת Java שמאפיינת את הקוריאה, ולא מאפיינים את המידע עצמו.

לדוגמא, ב-Relational Database, המידע מאוחסן ב-DB גדול. הטבלאות, מידע, קוריאה ו כתיבה, הכל מוגדר מראש.

ב-MySQL המידע דחוס, ומשוכפל לבסיס מידע קטן יותר. אמן זה תופס יותר מקום, אבל בגישה "מקומ אינסובי" זה לא משנה, והיתרון זה הזמן עיבוד מקבילי על המידע.

גישה להעברת מידע-Hadoop

- אם באחד השירותים לא תפרד באופן זמן, המידע ממנו לא יגיע. יש שתי גישות אפשריות:
 1. העברת המידע שכן יש לשאר השירותים. מתוך הנחה שהמידע החסר יגיע בסופו של דבר או שהוא שיש זה מספיק.
 2. בסופו של דבר, הכל מתבצע במעטפת קוד Java, لكن אין בעיה לתוכנת קר שזה יכח עד קצת עד קבלת המידע או לנסوت להשיג את המידע החסר משרת אחר.

גישה להעברת מידע- RDB

מסדי נתונים רגילים יעבירו מידע אך ורק אם הוא מושלם. יש להזה שימושים (כמו בבנק).

יש כלים, כמו Hive של פיסבוק שמאפשרים כתיבת שאלות בSQL מעל Java או Hadoop, ובעצם מביאים את הלוגיקה SQL לעולם המבזיר. יש גם שירותים שמאפשרים שאלות בשפות חופשיות יותר, שמתרגמות JAVA ו- Hadoop.

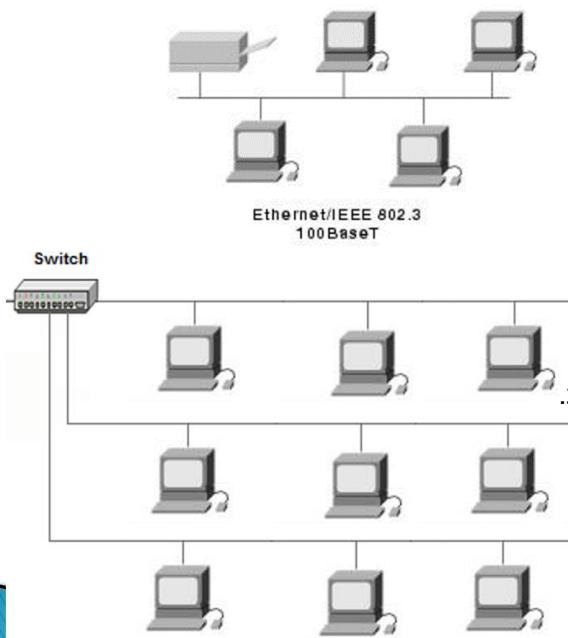
רשתות ותקשורת מחשבים

התקשורת בין דברים לבין עצמם ובין אנשים יוצרת הרבה אפשרויות שונות של ייצור מידע. מידע זה מאפשר לתחקoot וללמוד תהליכיים שונים. כמו, מעקב אחרי חוליה משוחרר מבית חולים, התנהגות של נהגים ע"י סנסורים, סטטיסטיקה ועוד.

סוגי התקשורת יכולים להיות יחיד לחיד, יחיד לרבים, רבים לאנשים, סנסורים ומערכות מידע. האינטרנט, כפי שהוא מתוכנן כיום, לא יודע להתמודד עם כמויות תעובה גדולות כמו אלה שמצוות. כ-75% מהתעובה באינטרנט היא בתוך Data Centers. עומס של תעובה עצומה בין יחידות הקצה לבין עצמן ולבין לקוחות להפעלה ויתוח המידע. בעתיד יוצר עומס רק על התקשורת ועומס רק ב-Data Centers. עומס של תעובה עצומה בין יחידות הקצה לבין שני סוגי תעובה: שוטפת או בפרצים (burst), כמו שכולם מתחברים בעבר לנטפליקס אז יש פרץ של תקשורת שידור).

דרכי התמודדות אפשריים:

1. תכנון נכון.
2. ניהול תקשורת-B-Trees שונים, כמו fog, שזה ענן קטן ונמוך יותר. למשל מעין ענן קטן לאזרם מסויים ואז רוב הבקשות של האזרם יונחו עמו fog ולא יעלו לאינטרנט.
3. תכנון Data Centers מבוצרים.
4. ניהוליעיל של Web caching.

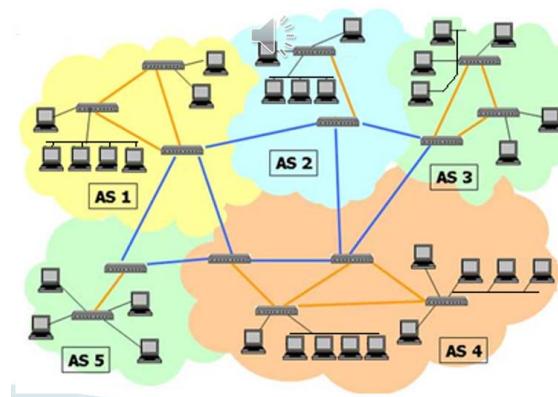

מבנה האינטרנט- רשת מקומית
אתרנט-יש פה 5 יחידות שמחוברות על בס. כל יחידה יכולה לשלו
ביטים על הבס, אבל רק יחידה אחת בכל רגע יכולה לשדר. הכל מתנהל
לפי פרוטוקול כאשר כל יחידה יכולה להקשיב. ההבדל בין התקן האינטרנט
لتקן IEEE 802.3 זניח (ביט וקצת נוספת) ולכן תומכים בשניהם. זהו רשת
מקומית. מספר רשתות מקומיות ניתן לאיחוד ע"י Switch, שזו קופסה עם
חומרה חזקה ותוכנה חזקה שמודעת לנכון הودעות בין רשתות LAN קטנות.
לדוגמא, אם יחידה בשורה הראשונה תשדר לשורה השנייה, ויחידה
בשורה השנייה תשדר לשורה השלישית, זה יבוצע במקביל.
אבל אם יחידה בשורה הראשונה תשדר ליחידה בשורה השלישית,
הסוי' ידע לסנן את זה בכר שיפסיק שידורים אחרים לשורה השלישית.
Extended LAN

רשת ה-WAN

כמו סוייצים שמדוברים אחד עם השני, מוצעים את זה דרך נטב (ראוטר). זה מחשב ליחידות שלא נמצאות באותו LAN לדבר אחת עם השני.

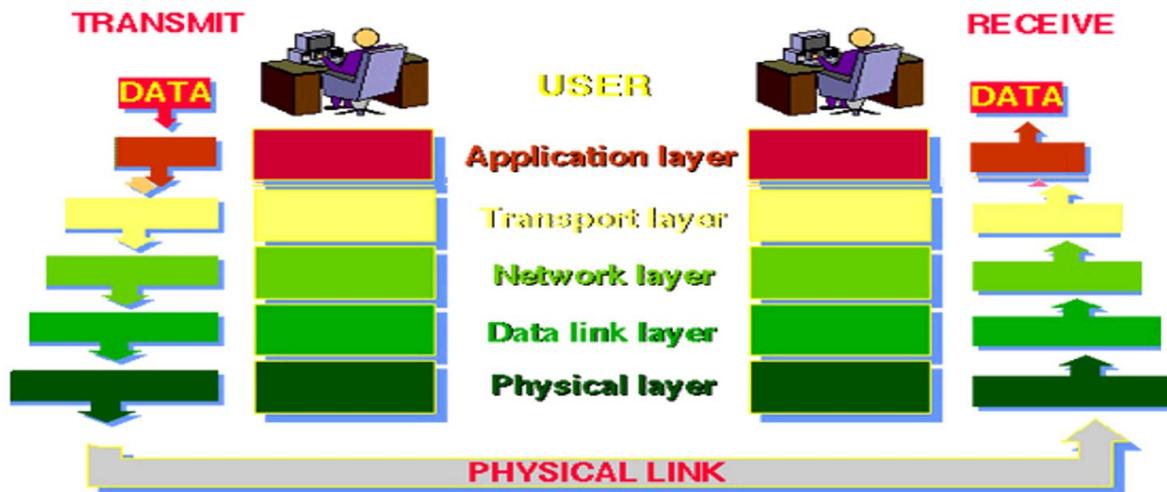
אז מה זה בעצם האינטרנט? זה חיבור של נטבים. ואז כל יחידה יכולה לדבר עם כל יחידה אחרת דרך נטבים שונים. האינטרנט נהיה גדול מדי לשכלי להסתמך רק על תקשורת נטבים, ולכן חילקו את האינטרנט למיצוקות אוטונומיות (AS). בעצם, כמה נטבים יוצרים AS. בתחום AS יש שני סוגי של פרוטוקולים: פרוטוקוליים פנימיים שמאפשרים לנטבים לדבר אחד עם השני בתחום AS שלהם. בנוסף, נטבי גבול (border gateway) הם נטבים שיודעים את הדרך החוצה מ-AS ולהיכנס ל-AS אחר. מרגע שנכנסו ל-AS חדש, שאר המסלול יהיה לפני הנטבים המקומיים. נטבי גבול רק מאפשרים לחצות AS, אבל לא מעבירים את המידע את כל הדרך, רק את הגבול בין AS.

כמובן יש יכולות להיות המון בעיות כאשר משדרים מידע, במיוחד כשהוא חוצה הרבה רשתות. איבוד מידע, אמינות מידע, איך לשחרר תמונה דחוסה, איך לשדר מחדש מידע וכו'. لكن תוכנת התקושרת מוחולקת למודולים שנקראים שכבות (layers). כל שכבה עוסקת בפתרון בעיות ספציפי. של שכבה מעל, פותרת בעיות אחרות אבל נסמכת שהשכבה מתחתיה פתרה את הבעיה שלה.

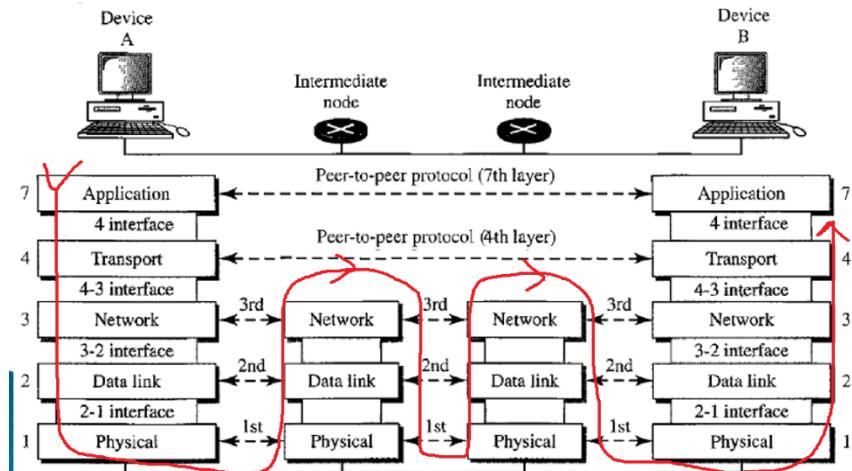
בעיות לדוגמה: אפיון 0 ו 1 פיזיים, זיהוי שגיאות ותיקון, מניעת התנגשות בשידורים הדדיים, ניתוב הודעה בaczורה נכונה על מחשב היעד, תמייהה בהצלחה השידורות ובאפשרות לקבל הודעה של מספר אפליקציות.

מעבר ונסביר על השכבות.

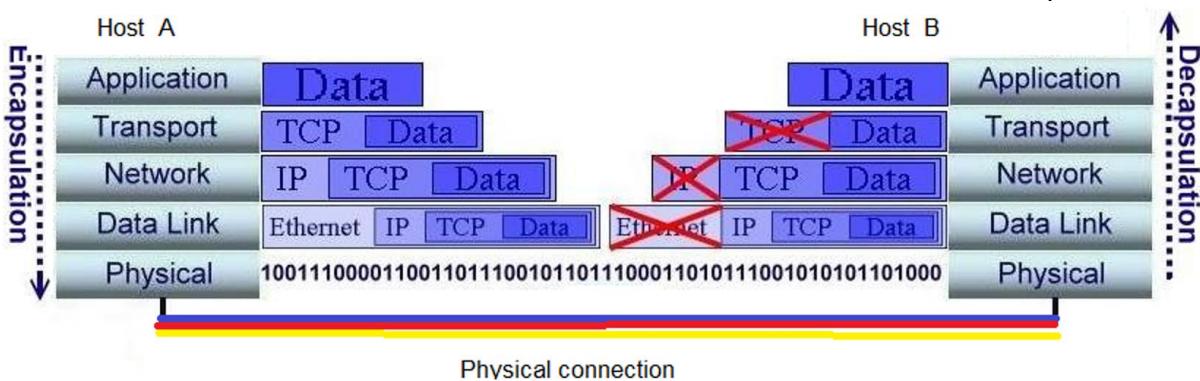

- Physical - חומרה, תדרים. אחראית על שידור הביטים.
 - Data Link - לגנות ולתקן שגיאות. להיזהר ולהימנע מהתנגשויות על קו משותף.
 שתי השכבות הללו, מספקות כדי לחבר מחשבים ב-LAN.
 - Network - תdue לקשר בין מחשבים בכל האינטרנט, מחשבים שנמצאים ברשתות שונות. מכירה את הטופולוגיה של המקור, נסמכת ש-data link עובדת טוב ותdue לשלח את המידע אל היעד.
 - Transport - לדאוג לעומסים באינטרנט ולדאג לעומסים בין תחנות. סמכת על קר שה-network יודעת לאיפה צריך להעביר את המידע. תdue לעשות שידורים חוזרים אם צריך. תיאום ביטים (האם זה מיועד למייל? האם לכרכום? האם ל��区?).
 - Application - האפליקציות. יכולות להיות אפליקציות רגילות או שמקבלות לפי פרוטוקולים מיוחדים כמו FTP או HTTP.
 הקשר בין שכבות מקבילות (למשל Network אצל מקבל ואצל השולח) הוא ששתייהן צריכה לתמוך באותו פרוטוקולים.

הקשר בין שכבות
 כל שכבה מדברת עם זו שמתחילה וזו שמעליה לפי API מסוים.
 שכבות 4 ו-7, לאחר הקישור, יכולות לדבר ישירות בין המקור ליעד.

מבנה חבילת התקשורת

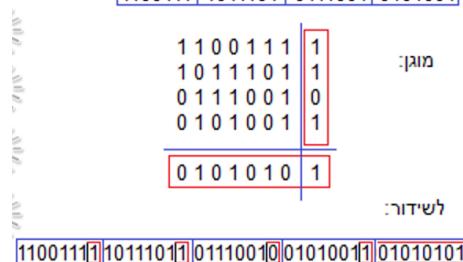
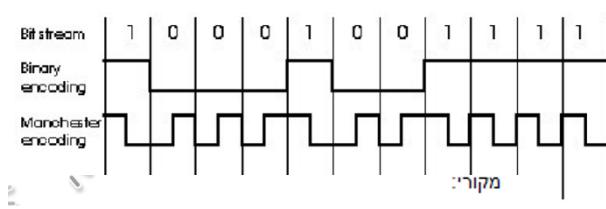

ברמת העיקרון, כל שכבה מוסיפה עוד header לקובץ. כשהميدע מגיע לצד השני, הוא מתחילה למחוק את headers אלה. ככה הוא יודע בכל שלב האם הוא צריך להמשיך לפענחו את המידע, או לעזור כיון שהميدע לא מיועד אליו ולהמשיך לשולוח אותו ולאן.

בקודנה מעניינת: רמת ה-Link מסיפה חלק מהميدע בהתחלה וחלק מהميدע בסוף של הקובץ, כדי לאפשר קראינה יותר מהירה ולשפר ביצועים. לכן, ברמת ה-DL, לעיתים קוראים לחבילה frame.

תפקידי השכבות

השכבה הפיזית, משדרת את האינפורמציה על הרשות, לפי קידוד מסוים. למשל קידוד מניטסטר, שדורש שבכל בית יהיה שניי במתח (אם הביט זה 1, אז המתח יהיה גבוה ואז נמוך, והופך אם זה 0), כדי לתקן שגיאות שיכולות להיווצר בכלל אי סyncronon מדויק של שעונים.

שכבה ה-Data Link דואגת לתקינות השידור. מוסיפה מידע בקרה לגילוי או תיקון שגיאות, ואם צריך עשויה גם שידורים חוזרים. למשל, בית זוגיות דו מימדי.

שכבה הרשות, תפקידה להעביר חבילות תקשורת מתחת המקור אל תחנת היעד. דורשת ניהול מיפוי של הטופולוגיה של האינטרנט, קבלת החלטה באיזה מסלול יש להעביר חבילה (לרוב, לפי מספר הקשרות המיניימי'), ניתוח חבילות לפי כתובת IP ומהליטה لأن לשולח, קישור בין רשותות פיזיות שונות, ופירוק והרכבת של חבילות תקשורת על פי מגבלות (למשל, אם מרשת אחת חבילה היא בגודל X וברשת היעד חבילה היא בגודל Y, אז צריך לדעת להתאים).

שכבה התובלה, דואגת לתקינות המידע ולהעבրתו לאפליקציות ביעד. שכבה האפליקציה משמע במידע עבור שימוש כלשהו, ולעתים עבור פרוטוקול אפליקטיבי כמו HTTP.

הרצאה 5

כתובות זהה מספר בינהר שמאפיין את תחנת המקור ואת תחנת היעד. כרטיס הרשת מażin לקו (אופטי, נחושת, אויר) יוכל לקרוא את כל ההודעות שמתכולות אליו אבל יבחר לחתך רק את ההודעות שכתובות היעד שלון זהה לכתובות שצרכוה או מוקנפת לכרטיס. או בקרים מיוחדים, Multicast (שידור לקבוצה). יש כתובות שקובצתן מסויימת מתחשפת בכתובות הרצאת וכל מה שימושה אליה, כל מי שבקבוצה יזכה את זה, -Broadcast (שידור לכלם), לרבות הכתובת הרצאת מורכבת רק מ-1.

כתובות MAC

צרובות בכרטיס התקורת, מאופיניות ע"י 48 ביטים (למשל B8:9B:41:80:6F:45) כאשר 24 הביטים הראשונים זה יצרkan הכרטיס. יצרן שגורר את כל ה-²⁴ אפשרויות שלו, פשוט יקבל כתובות יצרן חדשה.

כל כתובות של כל כרטיס רשות ייחודית בעולם!

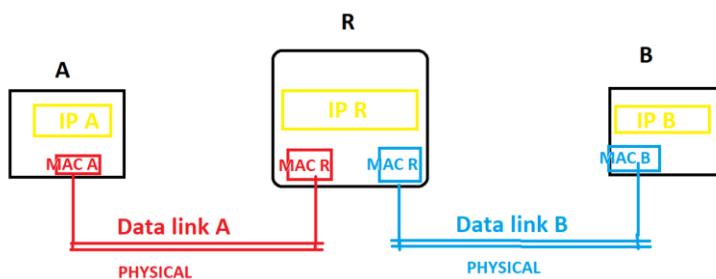
הכתובות האלה נראות אותו דבר גם באתרנט וגם בוIFI וכן פיתוח תוכנות לפי הפרטוקולים שלהם יחסית קל. (לא צריך לבצע התאמות).

הכתובת הרצאת היא בפועל כתובות LAN, וכך כל התחנות שוממות כל שידור, וכל תחנה בוחרת את ההודעה שמכונת אליה. בפועל, מחשב מדבר ברמה 2 בכתובת MAC (בLAN שלו) אבל מכיוון שהאינטרנט מחובר דרך נתבים, והמעבר בין נתבים הוא קפיצות, ברמה 3, המחשב מדבר בכתובת IP (מדובר על כל הכתובות באינטרנט).

כתובות IP

כתובות לוגיות (ולא צרובות בכרטיס, אין פה כרטיס באמת) בפורמט זהה עברו כל היחידות המוחברות לאינטרנט דרך פרוטוקול IP. גרסא 4 נפוצה, קיימת גם גרסא 6. הכתובות מקודדות ע"י מעטפת קוד באופן ידני, אבל רוב הפעמים באופן אוטומטי ע"י DHCP. מקבלים את IP בדרגה 3, באופן וירטואלי לחלוין. אין תלות באיזה רשת נמצא או איפה מכשיר. לאחר מכן, כשיורדים לדרגה 2 חוזרים לדבר עם כתובות MAC שיכולה להיות שונה אם זה אתרנט או רשת סלולרית. כל מחשב שיש לו כתובות MAC מקומית, יש לו כתובות IP גלובלית.

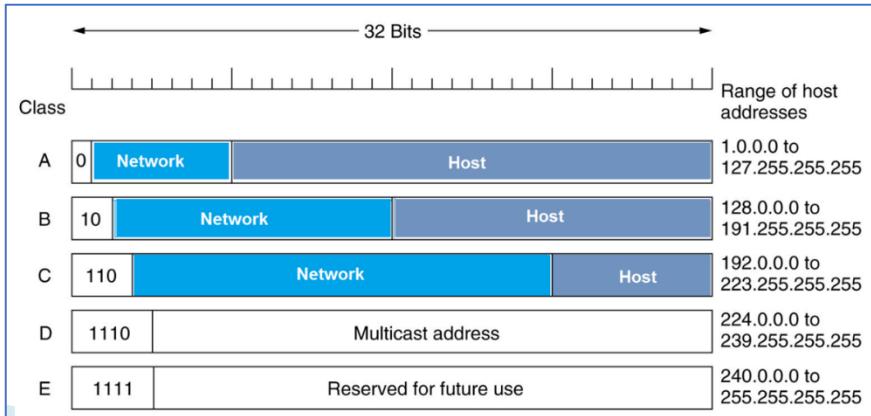
IP מאפשר לחבר רשתות מטיפוסים פיזיים שונים או שווים ע"י נתבים שמחברים בין רשות לרשות.

יש פה שתי יחידות (A,B) שמחוברות דרך אותו נתב. לכל אחד מהיחידות יש כתובות IP (שכן כולן מדברות עם האינטרנט). בנוסף, לנtb יש כתובות MAC ברשת A וגם כתובות MAC ברשת B. IP של A רוצה לשלוח הודעה לIP של B. הוא יוצר הודעה ורושם שהיא מיועדת לIP ברשת IP (רמה 3). כת רמה 3 מבקשת רמה 2 לרשום הודעה לנtb ברמת MAC בשביל שזה יצא לאינטרנט. A MAC A יעביר הודעה ל- R MAC R, שיעביר את ההודעה ל- R IP. R IP יזהה שההודעה מכוונת לIP והוא יבקש מIP של רשת B שישלח הודעה ל- B MAC B. MAC B מעביר את ההודעה ל- B IP שמקבל אותה. נשים לב שלשליחת ההודעה, ברמה הלוגית היא בכתובות IP, אבל ברמה הפיזית דרך MAC.

כתובות IPv4

כתובת IP גרסה 4 בנויה ממיליה של 32 ביט שמחולקים ל-4 חלקים של 8 ביטים. הכתובת מחולקת ל-ID Net ID ו-ID Host. ID Net זה כמו שם המשפחה, מקדים את כל המחשבים שנמצאים באות הרשות. ID Host זה הכתובת הlokality של כל מחשב. החלוקה של ID Net ו-ID Host היא לא קבועה, זה תלוי ב-Class של הכתובת.

על E ו-C לא נרחב. בהתאם ל-class, הכתובת של ID Net יכולה להיות 8, 16 או 24 ביטים. יכול להיות 8, 16 או 24 ביטים. לפि תחילת כל class, נתב יוכל לדעת מראש אם המידע מכון אליו או לא (למשל, אם הוא ברשות של 8 ביטים אבל ההודעה מיועדת לרשות של 16 ביטים. את זה הוא יוכל לגלוות מידית לפי הкласс). בהתאם, מספר הביטים למחשב יכול להיות 16 או 8. לעומת זאת, A-E מאפשר לשימוש ברשות אחת 2^{24} מחשבים.

	כמות רשות אפשרית	כמות מחשבים ברשות
class A	$2^7 - 2 = 126$	$2^{24} = 16777216$
class B	$2^{14} - 2 = 16382$	$2^{16} = 65536$
class C	$2^{21} = 2097150$	$2^8 = 256$

חברות "מקורבות לצלהת" כמו IBM ו-T&T קיבלו כתובות A. הטכניון קיבלו B.

חברות יותר קטנות קיבלו C. לצורך העניין, הווIFI אצלי בבית הוא C. הורדנו 2, כי הכתובות שהכל 0 או הכל 1 שמורות.

איך ניתן לחלק 32 ביטים? נחלק אותם ל-4 מילימ של 8 ביט וונשים נקודה.

1100000010101000000000111101001

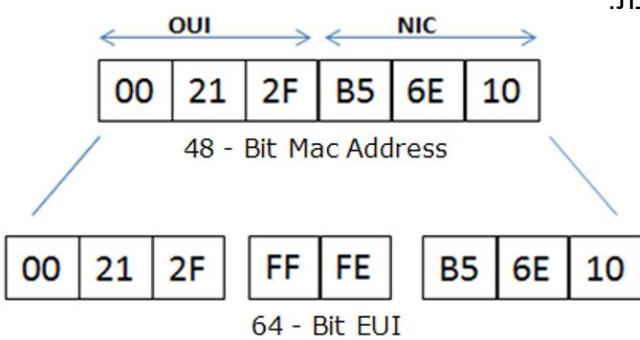
11000000.10101000.00000001.11101001

לאחר מכן, נהפוך כל מילה לדסימלית. להתרען על בינהו לדסימלי.
192.168.1.233

סה"כ כתובת IP גרסה 4 יש מראה כמו 2,113,658 רשות, שכמוה זו לא מספיק.

כתובת IPv6

ייצוג ע"י 128 ביטים. מיוצג ע"י 8 ספרים HEX בני 4 ספירות. משמשים 0 מוביילים, ובולוקים רק של 0 גם משמשים. FEFB:2BC1:0000:0000:0000:0000:0000:DAA1:63:::FEFB → 2BC1:0000:3268:DAA1:0063:0000:0000:0000:63:::FEFB הגרסאות הראשונות מנגננת את העבודה ש-MAC הינו 'חוויות', ובעזרת כתובת MAC בונה את הכתובת. כתובת MAC (ביחד עם תוספת בשביל להשלים) תהיה ה-LSB 64 של הכתובת.

הבעיה: רוב הנטבטים לא תומכים בתקן זה, ולכן יש מצב שהודעות לא יגיעו לידי שלחה.

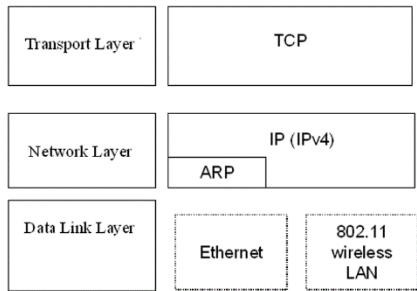
Network Address Translation

כל שטמייר כתובות IP, נועד לפחות את מצוקת הכתובות. מוגדר ב-RFC-2663. מוקם בקצתה של רשות מקומית (יכול להיות ממוקם קצר במחשב של הנטב), ומחזיק אוק של כתובות IP חוקיות שמקצות לרשות המקומית. למשל, עבור רשות מסוימת מוקצות X כתובות, אבל זה פה X3 מחשבים. אז לכל מחשב ברשות המקומית תהיה כתובה IP "אילו" חוקית, על מנת שיוכלו לדבר אחת עם השניה. כאשר מחשב ירצה לשולח הודעה החוצה, NAT יקצתה לו כתובה אמיתי רק בשבייל שליחת ההודעה, וכשתחזיר תשובה, הוא ידע לאיזה מחשב ברשות המקומית ההודעה מכוונה. בעצם, ל-NAT יש בנק כתובות שקטן מספר המשמשים תחת הנהנה שלא כל המחשבים מתמחבים לאינטרנט בו זמינים. עוד פתרון חח"ע הוא להשתמש בכתובת אחת עם המרת ports.

לסיכום, איך עוברת הודעה?

- ▶ באינטרנט שלוחים מכתובת ה- IP של המקור לכתובת ה- IP של היעד.
- ▶ בפועל, תחנת המקור שלחתה מכתובת ה- IP שלה, דרך שכבה ה- MAC Data Link שלה לכתובת ה- IP של הנטב שלה (ומזכירה בחבילת ה-IP מה כתובתה ומה כתובת היעד באינטרנט).
- ▶ הנטב שלח את ההודעה (הוא רק נותן שירות ומשאיר את הכתובות ב- header של ה- IP כמו שהן) דרך שכבה ה- Data Link שלה לכתובת ה- MAC של הנטב הבא.
- ▶ הנטב הבא (אחרון כאן בדוגמא) שלח את ההודעה דרך שכבה ה- Data Link שלה לכתובת ה- MAC של היעד.
- ▶ שכבה ה- IP ביעד תזהה שזה עבורה לפי כתובת היעד ב- IP.

הרצאה 6

Address Resolution Protocol

מתרגם כתובות IP לכתובות MAC. בtower אותו LAN, כאשר שכבת רשת תשלח הودעה לIP אחרת, ה-IP של היעד יתורגם לMAC ע"י ARP. המידע זהה יועבר לדינמי שידע לאיזה כתובות לשולח את המידע. כאשר רוצים לשולח הודעה למחשב ברשת אחרת, ARP יביא את כתובת MAC של הנטב.

תחנת המוקור שואלת את ה-ARP: מהי כתובת ה- MAC של הנטב שלי (שmagder אצלי, בכתובת IP שהוא Z.Z.Z.Z)? ARP: כתובות ה- MAC היא tt:tt:tt:tt:tt:tt.

תחנת המוקור: שלוחת את ההודעה לכתובת ה- MAC של הנטב (ומזיכה בהביבת ה-IP את כתובות ה-IP שלה ושל היעד באינטרנטן). נתב ראשון (אחרי שמחה לאיזה נתב לשולח) שואל את ה-ARP: מהי כתובות ה- MAC של הנטב הבא (שmagder אצלי, בכתובת IP שהוא y.y.y.y)? ARP: כתובות ה- MAC היא zzz:zzz:zzz:zzz:zzz:rrr.

נתב שני: שלוחת את ההודעה לכתובת ה- MAC של הנטב השני (ומזיכר בהביבת ה-IP את כתובות ה-IP שלחנהת המוקור ושל היעד באינטרנטן). נתב שני (אחרי שמחה שתחנתה היעד ברשת המקומיות שלו לפי כתובות ה-IP) שואל את ה-ARP: מהי כתובות ה- MAC של תחנת היעד (שmagderת אצלי, בכתובת IP שהוא x.x.x.x)? ARP: כתובות ה- MAC היא www:www:www:www:www:www.

נתב שני (אחרון כאן בדוגמה) שלוחת את ההודעה דרך שכבת ה- Data Link שלה לכתובת ה- MAC של היעד. שכבת ה- IP ביעד תזהה שזה עברורה לפי כתובות היעד ב-IP.

איך ARP עובד?

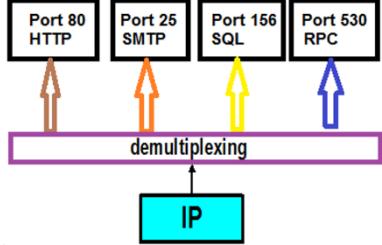
תחנה שרצה לדעת את כתובות MAC של כתובות IP מסויימת שלוחת הודעת Broadcast מיעודה שידועה בתור הודעת ARP (כל התחנות באותו LAN, כתובות היעד כולן). רשומות הכתובות הפיזיות והלוגיות של המוקור, כתובות לוגיות של היעד, ומקומות ריק (בשביל הכתובת הפיזית של היעד).

תחנת היעד תזהה שזה עברורה והיא תטפל בזה. היא תמלא בהודעה את הכתובות הפיזית שלה ושלוחת חזרה למקום, ועכשו הטבלה של השולח מעודכנת. באותו מחיר, גם הטבלה של היעד מעודכנת (הר' היא קיבלה כתובות לוגית ופיזית של המוקור). הטבלאות נשארות מעודכנות ל-20 דקות. הן נשארות מעודכנות בשוביל לא לחפש עוד פעם דברים שכבר גילינו, אבל לפחות עדכניות. כתובות IP עלולות להשתנות בזמן זהה.

שכבה התובלה, *Transport*

הפרוטוקולים העיקריים הם *TCP* ו-*UDP*.

UDP עוטף את *P/I* בחבילת ביטים שמאפשרת גילוי שגיאות, ריבוב אפליקציות. איך הוא ידוע לרבות אפליקציות?

אם למשל מחשב רוצה לשלוח ל-*HTTP*, אז מה-*TCP* שלו הוא שולח בפורט 80, ו-*TCP* הידע יזהה את זה ויעביר את זה לאפליקציה שמשתמשת ב-*HTTP*.

איך בוני *TCP*? מה הוא מוסיף?

1. הגעת חבילות לפי הסדר

בעזרת השדה של *sequence number* הוא מציין את מספר החבילה הנוכחי, ובעזרת *acknowledgement number* החבילה הבאה שהוא מצפה לקבל.

2. הגעת מידע ללא איבוד

בעזרת *checksum*. שדה שבו מבצעים מניפולציות על הביטים ולפי התוצאה אפשר לבדוק. בדומה לביט זוגיות.

3. שמירה על עומס המקלט ע"י דו-שים

בעזרת *window*. השדה הזה מתאר "חלון" של כמות חבילות שאפשר לשלוח בקצב אחד אחרי השניה. אם המקלט עומס, הוא ישלח דרך הרשה בקשה להקטין את החלון.

4. שמירה על עומס האינטרנט ע"י גילוי עומס והורדת קצב

ע"י בקרת הצפה (*congestion control*). לכל *TCP* שיש, יש אלגוריתם מבודר שעזר להם לשמור על עומס של כל האינטרנט. כאשר יש עומס על האינטרנט, והבאפרים מתמלאים יש סכנה שחבילות שיופיעו יזרקו. *TCP* יזהה זאת ע"י א' קבלת *acknowledgement* וכניסיה למצוב *time out* בו הוא יעשה שידור חוזר. אבל מה הבעיה? זהה שידורים חוזרים של חבילות שנזרקו, لكن גם השידורים החוזרים יזרקו. וכך יהיו שידורים חוזרים לשידורים החוזרים, שגם יזרקו. ואנחנו תקווים בלופ של שידורים חוזרים שמעמיסות עוד יותר על הרשת.

Slow Start & Congestion Avoidance

שני תהליכי שמנטים לגשות ולנחס כמה שיותר מהר עד כמה עמוסה הרשת.

SSThresh ו- *Congestion Window* (*CWND*)

הרעיון הכללי - ככל שאפשר, מאייצים את קצב השידור. עד שגיעה לנקודת מסוכנת ואז ניזהר ונוריד את הקצב.

בהתב楼下 מוזרה לנמלים:

בן נמלים לא שולח את כל הנמלים שלו לחפש מזון, אחרת הוא ימותו. מספר קטן של נמלים נשלח ואם הוא חזרו עם מזון שולחים עוד ועוד, בשורות מסודרות. אם פתאום קורה משהו (נגמר האוכל, ילד מעצבן עם זכויות מגדלות) שולחים מעט ופחות.

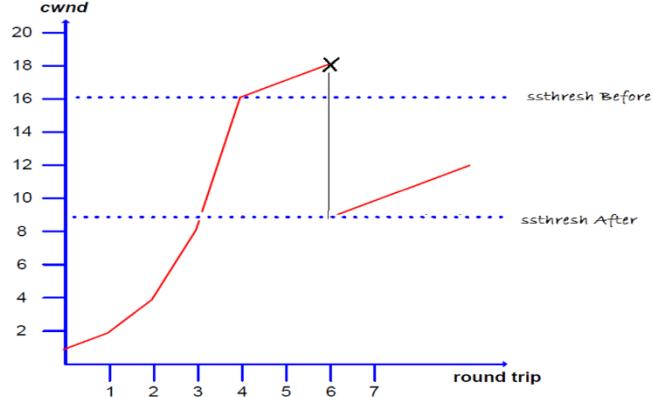
Slow Start

נניח, שכל חבילה בעצם מתנהגת כמו 2 חבילות: שליחה וקבלת *Ack*. נגיד *round trip* בתור ממשך הזמן בין רגע השידור עד קבלת תשובה מהצד השני. لكن, אם בזמן 0 נשדר חבילה אחת, בזמן 1 שידרנו 2 חבילות. בזמן 2 שידרנו 4, בזמן 3 שידרנו 8 חבילות (למה? שידרנו 4 חבילות ועוד 4 *ack*). לכן אנחנו משדרים בקצב 2^x .

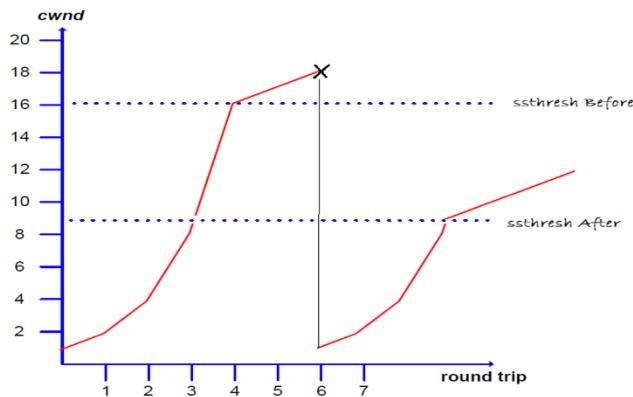
כמoven הקצבזה מאוד גדול, ולכן נגיד *ssthresh*, שכאשר נגיע אליו נתחיל להאט את הקצב החבילות בקצב 2^x . לדוגמה, נגיד *ssthresh=4*, אז נשלח עד כה 8 חבילות והגענו לחסם. אז בזמן הבא, נשלח עוד חבילה, 1, סה"כ בזמן 4 שלחנו 9. לאחר מכן בזמן 5 נשלח 10 (הרי זו *ack* של ההודעה הקודמת) וכן הלאה.

אם יש אובדן חבילות, מוריידים את גודל החלון. אם נכנסים ל-*time out* מוריידים את גודל החלון אגרסיבית. מתי מזיהים אובדן חבילות? הרי יכול להיות שהן מטעבות. בשיטת *4 strikes and your out*:

אם קיבלנו 3 הודעות שהחביבה לא הגיעו, אז בפעם הרביעית נऋיך עליה שנאבדה. כת, *TCP* מבין שאינטרנט عمום וצריך לטפל בה. לכן ישנה את שני הפרמטרים שלו: *CWND*-*SSTHRESH*. נסמן ב-*X* את ערך *CWND* בו זיהינו אובדן חבילות, אז נגיד $CWND/X = SSTHRESH$. נתחיל מחדש לשדר ליניארית החל מערך $CWND/X = X$. רק שעתה, זה יהיה ליניארי אבל עם שיפור יותר מאשר במקרה הקודמת. כך נמשיך את התהילה שוב עד שנגיע לאו ושוב נאבד חבילות, וכל פעם נשדר ליניארית בקצב יותר קטן עד שנמצא את הקצב נכון.

ומה קורה ב-*time out*? המצב הזה יותר קשה, כי פה אנחנו אפילו לא מקבלים הודעה שהחביבה לא הגיעו. לכן הפתרון פה הוא יותר דרמטי. תיקון *SSTHRESH* יהיה זהה, אבל במקום להתחיל עם *CWND* ליניארי, נתחל את התהילה מהתחלת, ונמשיך אותו אופן.

שאלה: האם *SSTHRESH* יכול לעלות? כן! ע"י שיפור החיבור (כמו לוחץ רענן כשאטר תקוע). בפועל, אם בעלייה הלינארית נתחל לאבד חבילות בערך יותר גבוה (למשל $2+X=new_X$) אבל נמשיך בתהילה אבל נבצע $SSTHRESH=X/2$ ואז $X=new_X$.

מתקפות סייבר ב-DOS

למה ייחידות DOS היא חשופת לפגיעה?

1. הרבה מאוד ייחידות מואתו סוג. אם פרצת לאחת, פרצת לכלן.
2. נפוצות במקומות שונים בעולם.
3. ייחידה אחרת יכולה להיות בהרבה מקומות שונים במהלך חייה (למשל שעון חכם).
4. בעיות זיכרון, CPU, ייחידות חלשות ולכן קשה לקיים אליה הגנה טובה.
5. אמורות להיות זולות מאוד, ולכן יש זולן בעניין של ההגנה.
6. נמצאות בסביבה קשוחה, לתוכף יכול להיות קשר פיזי עם היחידות. (תשווה התקפה דרךIFI לעומת התקפה דרך USB)

התקפת DoS - Denial of Service

אוסף של מתקפות בקטגוריות התקשרות השונות. נועד להשבית מערכת "העמסת המשאים שלה". המטרה הינה מניעת גישה למערכת שספקת שירותים למשתמש. בכך המשתמשים לא יכולים לקבל דבריהם מהמערכת והיא תהיה לא שימושית.

זה מתבצע בכך שהתקפה תדרוש משאב חשוב של המערכת באופן אגרסיבי ובעצם תעמיס עליו.

תוצאות ההתקפה הן:

1. משתמשים לגיטימיים לא יקבלו משאביים (המוחזקים ע"י התקפה) ולכן המערכת תהיה לא שימושית.
2. המערכת תגיע לירisa כולל.

דוגמא טובה לכך, זה בעונה 1 פרק 4 של ריק ומורטי, כשהם לכודים בסימולציה VR עם הרבה סוכני AI. ריק מתחילה להציג שאלות ותשובות יותר למערכת (החל מ-"כל הנשים להגיד היי" כל מי שמועל גיל 32 יששה כהה עם היד! כל מי שעם חולצה אדומה שיקוף ולמעלה ולמטה" ועוד "כל מי שהשם הפרטיו שלו מתחיל ב- ל' והוא לא הייספני לו בمعالל לפי המספר של השורש הריבועי של הגיל שלהם כפול 10") ואכן הם הצליחו לתקוע את הסימולציה ולברוח ממנה.

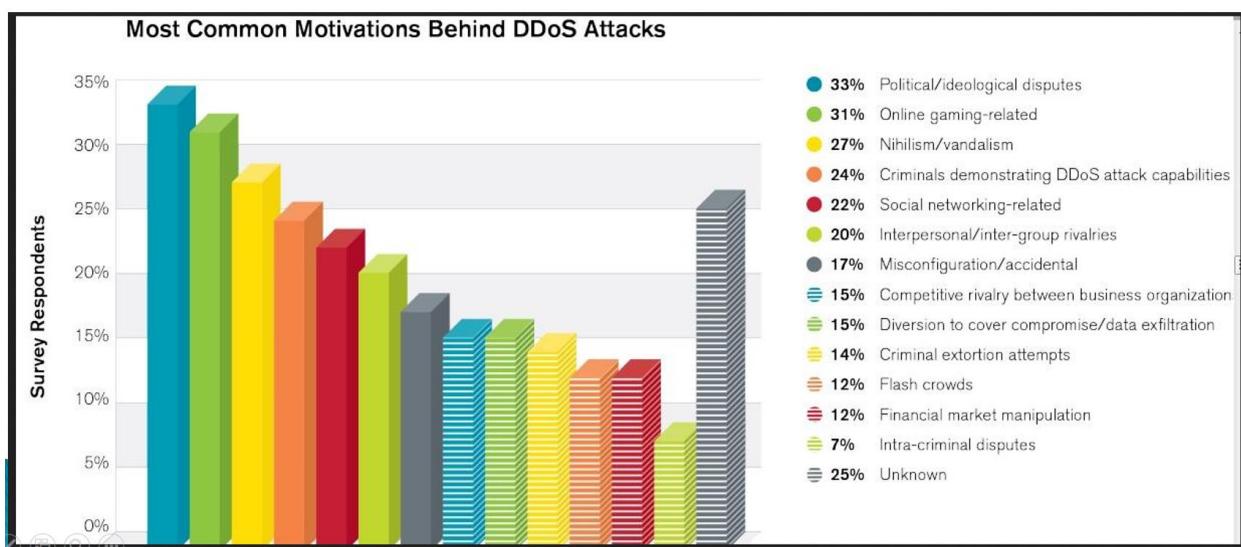
התקפה DDoS היא התפתחות של DoS, ונוסף לה Distributed DoS שמתבצעת ע"י מספר מערכות.

סוגים של התקפות DoS

-Prevention- מניעת שירות. מטרתה למנוע משתמשים לגיטימיים לקבל גישה למשאב או שירות מסוים, ע"י העמסת אותו המשאב או הרשת שספק את השירות.

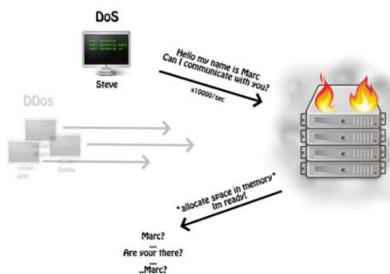
-Disrupting- שיבוש התקשרות בין מחשבים כלשהם בתוקף הרשות המותקפת (שירותים, נתבים, קצה, ועוד).

-Flooding- שליחה של מספר אדיר של חבילות查明יציות את הרשת, וכתוצאה לכך נוצר גודש בתעלורה הנכנסת ויוצאת מהשרת.

SYN/TCP Flood

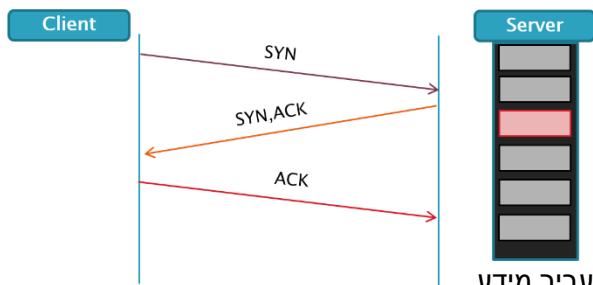
גישות שונות להתקפה:

1. התקפה מבוססת פרוטוקולים- SYN Flood

2. התקפה מבוססת רוחב פ- UDP Flood

3. התקפה ברמת האפליקציה- HTTP Request Attack

.Prevention UDP Flood זה הצפה בחבילות, 1-3 הן יותר מסוג של Prevention

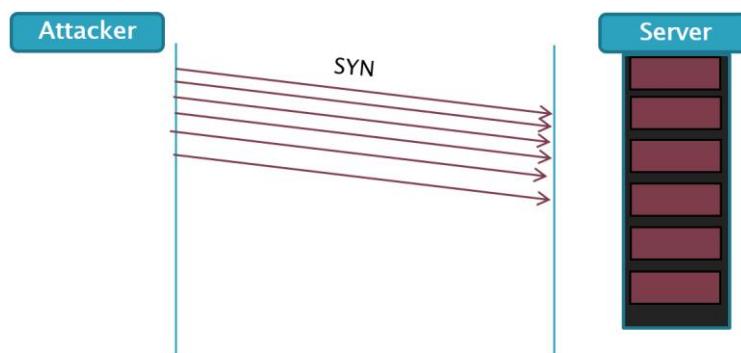

TCP- Threeway handshake
 קשר TCP בין מחשבים נוצר ע"י לחיצת יד משולשת.
 השרת מוכנה בהאזנה. ל��ון מסה ליצור חיבור ע"י
 הودעת SYN. השרת עוברת למצב RECEIVED-SYN-RECEIVED.
 מה זה אומר? הוא קיבל בקשה לסתורו. הוא יגיב בהודעה
 כפולת ACK (קיבלה את הבקשה ואני מאשר) (ACK-NAK)
 (אני רוצה להסתنصرן איתך גם). בשלב זה הוא מקצה
 משאבי זיכרון עבור הבקשה.
 הלוקו יקבל את הודעת SYN של השרת ויחזיר גם
 הוא ACK. השרת יקבל ACK מהלקוח והחיבור יוקם וניתן להעברה מידע.

TCP SYN Attack ?TCP SYN Attack

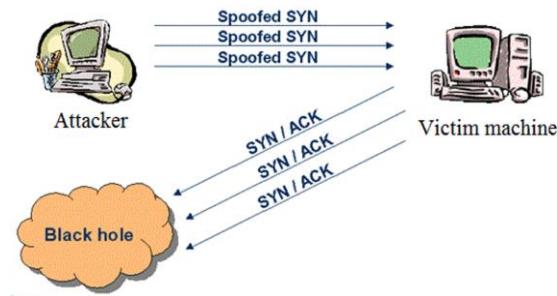
התקפה ברמת ה-TCP, מtabסס על לחיצת יד משולשת.

המטרה היא לסתום חיבורים: לגרום לשרת להקצות הרבה משאבים ולגרום לכך שהוא לא יוכל להציג לחיבורים לגיטימיים. התקוף, ישלח הודעת SYN, וכשהשרת ישלח הודעת SYN שלו, התקוף יתעלם ממנו וישלח הודעת SYN חדשה. באופן זה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום. לעיתים 1000 בקשות SYN חדשות. באופן זהה, השרת ייכה להרבה ACK שלא הגיעו בזמן יקצחו עוד ועוד מקום.或多或...היא בסכנת קריישה.

התקפת SYN Attack – IP Spoofing

התוקף יוזם מספר גדול של בקשות SYN מזויפת של IP. השרת ישלח SYN-ACK בחזרה לכתובות השגויות. גם אם ההודעה תגיד ליעד, היעד לא ישלח ACK כי הוא לא התחיל את התהליך. השרת מגיב לאווסף כתובות IP מזויפות שאין יעד עברו השרת. יש פה גם אלמנט של התקפה וגם אלמנט של התchapאות של התקוף.

שיטות הגנה של SYN Attack

1. מגדירים מספר חיבורים מקסימלי עבור תחנה כך שהיא לא תקרוס מעומס בקשות. זה לא פותר את הבעיה שימושים לגיטימיים לא יקבלו שירות, שכן השרת לא יענה לאירוע מעבר לסף, אבל לפחות הוא לא יקרוס.
2. הגדרת *timeout*-timeout - הגדרת פרק זמן מרגע שליחת ה-SYN-ACK שם הוא לא קיבל ACK מהצד היוזם את הקשר בפרק הזמן הזה, הוא ישחרר את המיקום שהקצה, יפסיק להמתין ויחזור את החיבור.
3. קבועת firewall או תוכנה על השרת שנרכזה להגן – ימוקם בכניסה לרשת הפנימית ומטרתו לזהות את התקפות האלה. מעין משגיח. זהה כמהות וקצב בקשות לא חריג אז הוא יחסום ובכלל לא יעביר את זה הלא לשרת.
4. מצטום הטיימר של Received-Syn, בדומה ל-2.
5. ביצוע cache ל-SYN - לא מטפלים בבקשת כshan מגיעות, אוגרים אותן ואז אחרי כמה זמן מטפלים בהן. לא מקרים מיקום ולא מתחילה תהליך. התהליך יתבצע רק אחריו שיחזור ACK מהמשתמש. אם וכאש יחזור ACK ישלף המידע מהcache ויתבצע תהליך רגיל.
6. מחזר ה-TCP Half Open (הכי ותיק) – פותחים חיבורם רגיל, עושים סוג של תור מעגלי. אם חיבור במצב עובי (choked, embryonic connection, מחכה ל-ACK) נכנס אותו לתור. התור יהיה מוגבל במקום, נגיד 1000 מקומות, ובכך שיכנס הבקשה 1001 תזרוק את הבקשה הראשונה לחלווטין. (כנראה זאת שכני הרבה זמן במצב עובי).

מתתקפות רוחב פס – UDP Flood

החולשה של UDP שהוא connectionless, אין הקמת קשר מוקדמת. לכן אפשר להעמיס דרכו כמויות אדירות של חבילות ללא בדיקה. התוקף שולח חבילות IP עם UDP datagrams ופונים לפורטים אקרים. השרתבודק את האפליקציות (לפי הפורטים) ולא מוצא, שולח בחזרה הודעת ICMP, יעד לא נגיש, destination unreachable. בעצם, התוקף מכריח את השרת להגיב לו והמערכת נעשית עמוסה. כמובן, אפשר לשלב את זה עם spoofing כדי להסתיר את התוקף וגם כדי שההודעות לא יחזרו אל התוקף ויתקעו אותו בחזרה.

הגנה UDP Flood

קובעים חומת אש לפני השרת. חומת האש יכולה באופן חופשי לחתט במידע הנכנס. ניתן להגדיר פורטים שאליהם לא מעבירים הودעות (ובפרט עבר פורטים שלא קיימים) וכן אין יסוננו ויזרקו בرمת חומת האש ולא יגיעו לשרת.

בנוסף, חומת האש יכולה לzechות מקרים חמודים (נפח או קצב גבוה מדי של חבילות UDP, מעקב אחרי חבילות ICMP) למשל לבדוק אם חוות הרבה יעד לא נגיש. כמובן, שאפשר לתקוף את firewall עצמו.

התקפות ברמת האפליקציה - HTTP Request Attack

HTTP הוא פרוטוקול שישב ברמת האפליקציה ומהווה את הפרוטוקול גלישה באינטרנט שלו.

תקשורות עם HTTP מתבצעת באמצעות שתי בקשות: GET, POST.

-GET - פעולה קלה יחסית, להיא תוכן סטנדרטי וטיטי, כמו תמונות וטקסט שנכתב והוא סטטי.

-POST - ועודה לדפי HTML דינמיים, מכילה יותר פרמטרים ונותה לנצל יותר משאים של זיכרון ועיבוד.

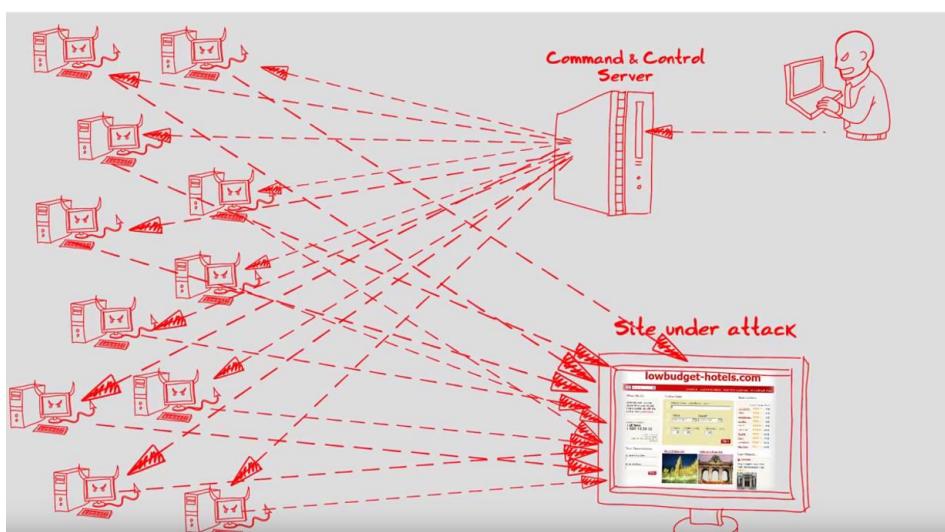
לדוגמא, פירוט היתרונות לפי חדש באתר של הבנק. זה דורש מהשרת של הבנק לבצע חישובים ולהקצות זיכרון. התקפות מהסוג זהה, מנצלות בקשות GET וPOST לגיטימיות כדי לתקוף שרת או אפליקציית WEB.

לרוב משתמשים בו-BOTNET, שהוא מספר מחשבים שהושתל בהם קוד זדוני. בעצם רשות של בוטים. ההתקפה תהיה אפקטיבית כאשר השרת יאלץ להקצות הרבה משאים עבור ההתקפה. אך לרוב מוצעים בקשות POST כי הן מראש יותר כבדות.

BOTNET ומתקפות DDoS

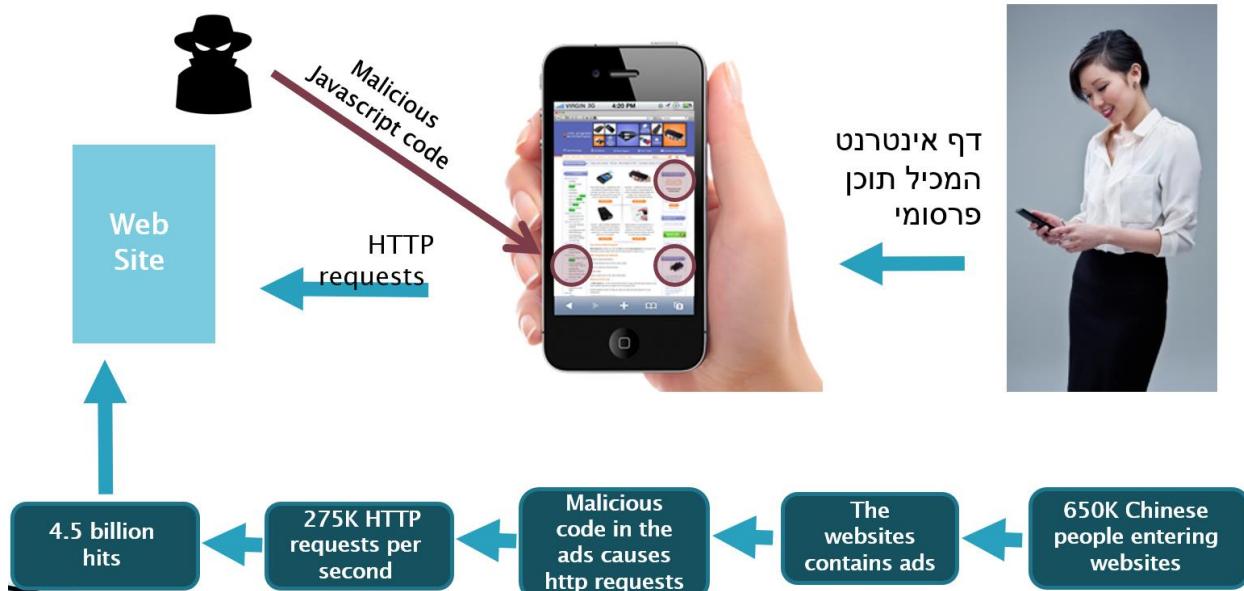
BOT זה תוכנה, שלרוב מותקנת באופן זדוני (מורוץ דרך מייל או מסתור בקבצים) או על פי רצון המשתמש. מסוגל להזיך פנימית למחשב או לשמש למטרות אחרות.

BOTNET היא רשות של בוטים שיכולים לבצע התקיפה יחידיו. הבוטים נשלטים ע"י המחשב המדביק ומקבלים ממנו פיקודות. BOT MASTER הינו בעל השליטה הראשית, והוא יכול לשולט במחשבי התקיפה משרת מרכז. כמובן שברכבי IoT, ההפצה וскопול של בוטים כאלה נהיה יותר קל ומהיר.

עוד קצת על DDoS:

DDoS הינה מתקפה של מספר רב של מערכות zdonyot נגד מטרה אחת, בדרך כלל קורה דרך Botnet שמנסים לבקש שירות מהיעד באותו הזמן.
מתקפות כאלה לא מנסות לגונב מידע או לפרק אבטחה, אבל פגיעה בזמןנות יכול לעלות לחברות כף רב, פגעה באמונות ובדימוי.
משתמשים לגיטימיים יעדו לשירותים של מתחרים בעקבות שירות שלא זמין.
בדרכם כלל מתבצעת ע"י אקטיביסטים או סחטנים.
לדוגמא, התקפה מ-2015 של 650,000 סمارטפונים סיניים:

לאחר 4.5 ביליאון בקשות, האתר של הבנק קרס.

- ▶ **מכשיiri Tso**, שמראש לא תוכנו עם מחשבה של אבטחה בהכרח, ה-
מטרה קלה מאד.
 - לפי סטטיסטיות אחוז ההדבקות שנעשו בשנת 2018 עלה ב-203% לעומת 2017.
- ▶ **לדוגמה - BrickerBot**
 - נזקה שנועדה לגרום למכשיiri Tso להפוך ל-Bricks, או חסרי תועלת
 - לפי הערכות, BrickerBots הרסו כבר מעל 3 מיליון מכשיiri Tso.
- ▶ רשת של Bot'ים יכולה לפי פקודה להפעיל שרתים קרייטיים, למנוע גישה
משתמשים לאתרם מסוימים ולעוד הרבה מתקפות שונות.
- ▶ כיום, מנסים לשלב ליחידות Tso פרוטוקולים של אימות המחשבים
שאיitem מדברים, הצפנה של המידע הנשלח והבטחת שלמות המידע.

מתוקפה על עורך תקשורת בין שתי מערכות נפרדות, בו התקופף מתחזה לאחד מצדדי התקשרות. התקופף יכול לגרום לאחד מצדדי התקשרות למסור לו מידע רב, שייתכן שלא אמורה להיות לו גישה אליו. לדוגמה, תוקף מתחזה לסנסטור קורא טמפרטורה וגולם למוניטור לחשב שמכשיר מסוים מתחכם מאוד ובכך להשיבת פס ייצור שלם.

עוד דוגמא זה פריצה לרכב של Jeep. התגלתה פירצת אבטחה שאיפשרה לצד שלישי להתחזות לנגן עצמוו, ועוד. אפשר לו לשנות על פונקציות בסיסיות כמו לחיצה על בלמים סיבוב הגה ושליטה על תאוצה. באופן כללי, ברכבים יש המון מקום לפירצאות. זה עקב שרכיב לא תוכנן במקור כאמצעי דיגיטלי וכל המחשב שנכנס אליו נכנס בהדרגה וబת אחת נפתח לאינטרנט, מה שלא ניתן מספיק זמן לעבודה על אבטחה. בנוסף, תהיליך ייצור של אותו לוקח כמה שנים וכן הכל צריך להיות במחשבה שנים קדימה.

הנדסה חברתית – גניבת זהות ומידע (יש פה חזרה על עמוד 8 ותוספות) הגנה מפני גניבת זהות:

- ▶ **שיתוף של מינימום המידע שצריך באינטרנט.**
 - חשוב לדעת למי יש גישה לאיזה מידע
 - במקרה גישה שימוש
 - באיזו מדיניות משתמשים לצורך שמירה על מידע.
- ▶ **הצפנת המידע**
 - מבטיח גישה של אנשים מורשים בלבד למידע הרלוונטי.
- ▶ **שימוש באימות חזק**
 - קביעה למי ולמה מותר להתחבר למכשיר שלך, למידע שלך ולרשת שלך.
- ▶ **Authentication Multi Factor - אימות הדורש קומבינציה של אלמנטים לצורך קבלת גישה, בדרך כלל ע"י שני אמצעים או יותר.**
 - ע"י מהו שיש לך (לדוגמה, הפלפון)
 - מהו שאתה יודע (לדוגמה, סיסמה)
 - ומהו משלך (לדוגמה, טביעת אצבע).
- ▶ **שימוש בסיסמה שונה בשבייל כל מכשיר/משתמש.**
 - במקרה ותוקף מצליח לפרוץ למשתמש מסוים, הוא לא יוכל לפרוץ לכל שאר המשתמשים גוף-גוף.

הנדסה חברתית הפעלת מניפולציות על אנשים כדי שיחפשו מידע חסוי. לרוב המטרה זה אנשים ללא ידע באבטחת מידע, אשר יש להם גישה למידע הרצוי. בד"כ, הטעיה וניסיון לرمות את המטרה ולגרום לה לתת להם סיסמות לדברים רגילים. בנוסף, ניתן לגרום למטרה לתת גישה למחשב ולהתקין תוכנות זדוניות שיכלות לאוסף מידע ולתת גישה לתוקף.

לדוגמה, Phising. נתינת כתובות לאתרם אשר דומות לכתובות האמיתית (ולפעמים גם האתר נראה כמו האתר האמיתי) אבל ברגע שמנגנים מידע נשמר אצל התוקף.

סימנים זיהוי:

1. כתובות מייל/אתר שדומה מאוד לכתובות אמינה, עד כדי הבדל בתו בודד.
2. האצת הקורבן להיכנס לילינק כמה שיותר מהיר בלי לחשב.
3. אתרים שנראים ממש כמו האתר המקורי.
4. טעויות כתיב או רמה לשונית לא מתאימה או ירודה.

הסכנות בהנדסה חברתית

1. פריצה לדברים שמחוברים בעולם המטרה. בין אם זה כניסה לחשבון בנק האיש, או פריצה לממשירים יותר חזקים.
2. אובייקטים חכמים לא מוגנים יכול להיות שער לתוך אובייקטים יותר מוגנים בעלי מידע רגיש. לדוגמה: מוניטורים של תינוקות, שמרаш נמכרו בזול, היכילו backdoor עבור פורצים. הפורצים פרצו לצלמות וכיון המצלמות היו מחוברות לרשות הביתית היה להם יותר קל לחדר לרשות הביתית.
3. התקפות של הנדסה חברתית דרך DDoS מאייגות את ביטחון המידע ופרטיות הסובבים אותם.
4. ללקוח יש שליטה על Devices בסביבתו. במידה אחד נפרץ, לפורץ יכול להיות גישה לכל הסביבה, לבית עסק למכוון ולמידע אישי.
5. פריצה אל הרשות הביתית תוך שליטה על שער חניה חמלי, טליזיה, אורות וכו'.

אם לפורץ יש גישה לרשות ולמחשב, יש לו גישה לכל המידע האישה, מה שיכול להוביל לגניבת זהות.

דרכי התמודדות עם הנדסה חברתית בעולם העסקי

1. חינוך העובדים והלקוחות
2. מדיניות סיסמאות חזקות והחלפתן כל פרק זמן מוגדר
3. שימוש certificates לכל מכשיר בנפרד, ובכל להבטיח שככל מכשיר יתקשר רק עם ממשירים בטוחים אחרים, תוך שימוש בזהות מבוססת מפתחות להצפנה, אימות והבטחת נכונות המידע.
4. התקנת עדכונים, לצורך תיקון חולשות ופירצות.
5. Multi Factor Authentication

חולשות בDOS – רמת הממשק

מיושן ושיימוש הDAO גורמים להרבה ערכאים תקשורת. התקשרות דורשת ממשך. על מנת להבדיל בין משתמשים, הממשקים דורשים פרטי התחברות.

החולשות העיקריות במשק הינן: 1. אונומראציית חשבון 2. אי נעלית חשבון.

אונומראציית חשבון, זה כאשר עברו כל כניסה כניסה כושל מקבל תשובה מה לא הצלח (שם משתמש לא נכון), סיסמה לא נכון) ואין הגבלה על כמות הניסיונות. מכך מאוד על פריצה באמצעות brute force cooldown.

נעילת חשבון, הגבלה על מספר פעמים שניתן לניסוחה עד שהגישה לחשבון נחסמת או attack brute-force. שיטת ההתקפה העיקרית. מתקפה שמחשבת את כל צירופי הסיסמאות האפשריים בהינתן הגבלות. קלה מאוד כשאין הגבלה על מספר הניסיונות, וכשהסיסמה יחסית פשוטה. לדוגמה, סיסמה של 4 ספרות, יש סה"כ 10000 צירופים. לא בעיה לכתוב תכנית שתנסה את כלם. סיסמה בת 8 תווים שח"ב להכיל אות קטנה, אות גדולה ומספרה, זה כבר $64^5 * 27 * 27 * 10 * 3^8$, קשה.

חולשות בDOS – רמת האימוט

הרמה בה המערכת דורשת זיהוי ואיומות של המשתמש.

1. דרישות עצמת סיסמה – כמו שהסבירנו לעל, דרישות לגבי אורק, סוג התווים והgeliosities כמו איסור רצפים. DOS יוכן אין דרישות מינימליות על הסיסמה ולבן יכולות לגלי ב brute force.

2. דרישת החלפת סיסמה – בד"כ לא ממומש. בנוסף, לרוב מכיר DOS מגיע אם סיסמה default ראשונית ופשתה כמו 0000 או admin ובד"כ משארים אותה! לכן לא צריך לעובוד קשה ולא צריך brute כדי לפרוץ.

3. דרישות איפוס הסיסמה – כאשר יש לשחרר או לאפס סיסמה, אפשר לדרש אימוטות חזות ע"י כל אחר (כמו שכחת סיסמה במיל, אז הוא שולח הודעה לסמארטפון). כמובן, דרישת חלשה DOS.

חולשות בDOS – רשות הרשות/העברה המידע

1. פורטי תקשורת פתוחים – יתכונו פורטים פתוחים שאין אתם תקשורת, או שמאזינים להם ומגיבים לקלט מהם. פריצה לפורט זהה מאפשרת שליפת מידע ממכשיר או שליחת פקודות שיקרים את המכשיר.

2. חסור בדיקת נכונות וקצוות פותחים בקלט – ניתן לשולח פקודות שיכולות להפיל את המכשיר. למשל, fuzzing, הוספה מידע רנדומלי או מכון שיכול ליצור overflow buffer. היה נמנע אם הקלט היה נבדק.

3. העברת מידע לא מוצפן – שליחת מידע מסווג בצורה של clear text או קידוד פשוט מאד.

הרצאה 8

במחשוב ענן, האפליקציות והשירותים עבורים ל"ען". ענן זה חווות שירותים גדולה ומוגבה, גם פנימית וגם ע"י חוות נספנות. חוות כללה נמצאות במספר מקומות בעולם. כל הנושא התחל לפני בערך 20 שנה. החשיבה הייתה שלעבד עם תוכנות משלדים כבדות מציר משאבי מחשב וקבוצות תמייה טכנית בשביל להתקין, לתמוך, להחליף תוכנות, אז עדיף ל"הוריד" את התוכנה לכמה שעות, לעבוד ולשלם לפִי שעה. התפתחות האינטרנט הפכה את הרעיון לגlobeלי ופיתחה אותו ממשמעותית.

זהו צורת מחשב הנשנה על חלוקת משאבם פיזית או ירטואלית המועברת דרך הרשת, ללא שימוש ותחזקה של ציוד פרטי.

למעשה, מכל דבר שניtin להתחבר לרשת ניתן להשתמש בשירותי ענן. רוב האנשים משתמשים בענן אפילו מבלי לדעת את זה.

נקודה מעניינת: פרוטוקול בשם infiniband, מתעסק עם ה-SUS של המחשב. כמו שברשת מקומית מחשבים יכולים לדבר אחד עם השני, באינטראנד, רוב רכיבי המחשב יכולים לדבר אחד עם השני, ובפרט הזריםות והמעבדים. אז בעצם, במקום לדבר עם מחשבים, וכל מחשב עשו את החישוב הפנימי שלו, אפשר לדבר ישירות עם המעבדים והזרים וליצור מעין מגה-זרד של מעבדים זיכרון וליצור סופר מחשב. פרי פיתוחה של מלונקס.

תכונות המפתח בענן:

1. גמישות ואמינות
 - אפשר להשתמש רק בישומים ספציפיים להם אנו זקוקים ברגע הנוכחי, ולא לקנות חבילה תוכנות כבדה רק כי אנחנו צריכים שהוא אחד ממנו.
 - כמו גם כל אבטחת המידע מתבצעת בrama מאוד גבוהה ע"י הענן.
2. תשתיית משותפת
 - מאפשרת שיתוף של שירותי מידע בין משתמשים, כמו github
3. דינמיות של ה- Data Center
 - כוח עיבוד וזיכרון מאוד חזק ומשתנה (אפשר להוסף ולהוריד), אלגוריתמים דינמיים היודעים להתמודד עם שינויים תכופים בדרישות העומס של הלקוחות. דינמיות של הרשת. ניתן לחבר תחנות ירטואליות ברשותות כולל הגנה בגיןה.

חוקרים בתחום מתמקדים בשאלת: מתי עדיף להביא אפליקציה לענן ומתי עדיף להביא מידע מהענן. מתי נעדייף להביא מידע מהענן ולחשב אצלו לעומת מתי עדיף לנו להתקין מראש את כל האפליקציה בענן ולחשב שם.

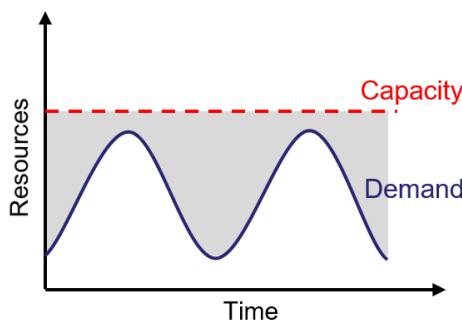
סוגי עננים

- פרטי – מוקם ומופעל באופן פרטי עבור ארגון אחד (מופעל מתוך הארגון או ע"י צד שלישי).
- קהילתי – ענן שיתופי עבור מספר ארגונים, עוזר להקטין עלויות הקמה והחזקה.
- ציבורי – ענן הפתוח לציבור הרחב, כמו google drive.
- ענן מעורב – שילוב של כמה מהסוגים לעליה. למשל חברת שומרת נתונים על לקוחות בענן פרטי אבל מספקת שירותים בענן ציבורי.

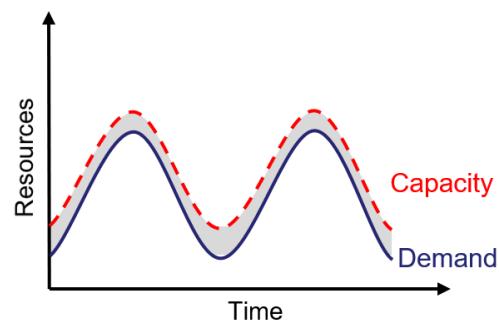
יתרונות הענן:

- חסכון הכספי – הגדלת ניצול המשאבים של הארגון.
- תחזוקה – מתבצעת ע"י הספקים ולא ע"י הלוקוחות.
- זמן־ננות – הגדלת התקופה של הארגון, המערכת זמינה תמיד.
- בטיחות ופרטיות – מסופקת ע"י הספקים.
- שיתוף פעולה – מקל על שיתוף מידע ומשאבים (כמו google docs).

בתמונה: עלות עבור לקוחות של שימוש בענן (ימין) לעומת פרטית של משאבי (שמאל). התמונה האפורה זה משאבי לא מנוצלים. כמובן זה רלוונטי לרוב המקרים, אבל יש חברות וגופים שיעדיפו להחזיק משאבי משל עצם מגוון סיבות.

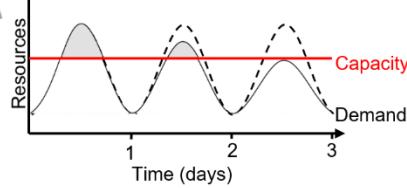
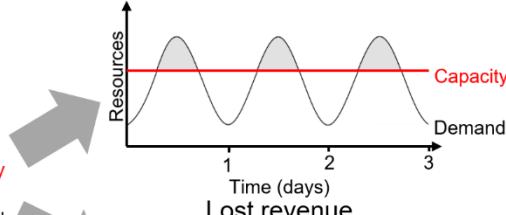
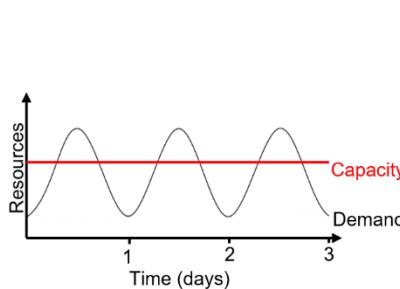

Static data center

Data center in the cloud

גרפים המתארים אובדן הכנסה ולקחות ללא שימוש בענן או שינוי משאבי.

לפי מידע מ-2008, לספק ענן משתמשים גדול. העלות שלהם יורדות ככל שהם גדלים ולקן הרווחים עולים.

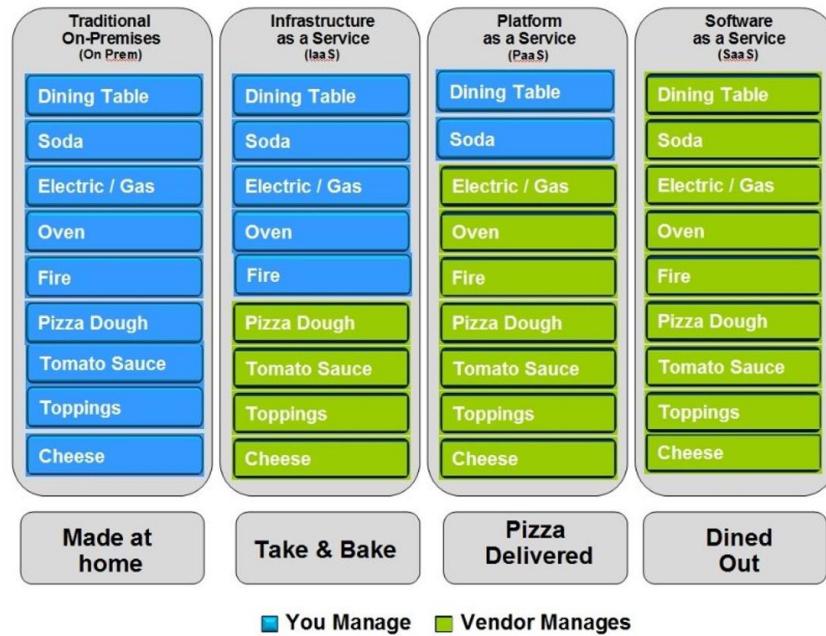
Resource	Cost in Medium DC	Cost in Very Large DC	Ratio
Network	\$95 / Mbps / month	\$13 / Mbps / month	7.1x
Storage	\$2.20 / GB / month	\$0.40 / GB / month	5.7x
Administration	≈140 servers/admin	>1000 servers/admin	7.1x

[Hamilton 2008]

באופן מסורתי, שירותי הענן מתחלקים ל-3 קטגוריות:
 - תשתיות כשירות (IaaS) Infrastructure as a Service
 - פלטפורמה כשירות (PaaS) Platform as a Service
 - תוכנה כשירות (SaaS) Software as a Service

בהתואיה לפיצה:

Pizza as a Service

בוסףו של דבר זה מסתכם איזה דברים ובאיזה רמה אתה רוצה לבנות בעצמך.

SaaS – תשתיית כשירות

בעצם הדגם הבסיסי ביותר של שירות ענן. כמו סטארטאפ שרצה להקים בעצמו מערכת מ-0 אבל לא רוצה לרכוש מחשבים, להקים צוות לתמיכה טכנית, להקים צוות סייר להגנה וכו'. סטארטאפ זה ישתמש בענן כתשתיית בסיסית שתספק לו לדוגמה: מחשבים לאחסון מידע, כתובות IP, חומרה אש ועוד מהוועה שירותים כמו: פתרונות ייעלים למידע (D), פתרונות לחברות שבמצוקת משאבים או מחפשות להתרחב, יכולת להקים רשות פנימית, שירותים וירטואליים להקמת אתרים ועוד.

יתרונות:

1. זמינות מיידית. (המידע זמין בענן בכל זמן שהליך צריך).
2. אין הגבלת מקום או מקום לא מנוצל. (הלקוח משתמש בבדיקה בקבילות הרציה).
3. חסוך בהוצאות. (הלקוח משלם רק על השימוש).
4. גיבוי המידע. (המידע מגובה בכמה מקומות).

SaaS – פלטפורמה כשירות

מציעה סביבת פיתוח ומערכות שונות. מספקת משאבי ותשתיות בשבייל הפיתוח. לדוגמה: Microsoft Azure. ספקி השירות מציעים פלטפורמה נוחה לפיתוח מערכות שונות, כאשר התשתיית כולה מנולת על ידי הספק ומתקדמת (כדי לעמוד בתחרות, ומספקת ללקוח כלים חדשניים שיעזרו לו להציג את המטרה שלו). לפעם גםנותנת הדרישה ורעיון לפיתוח ומספקת שירות בדיקה והרצה.

יתרונות:

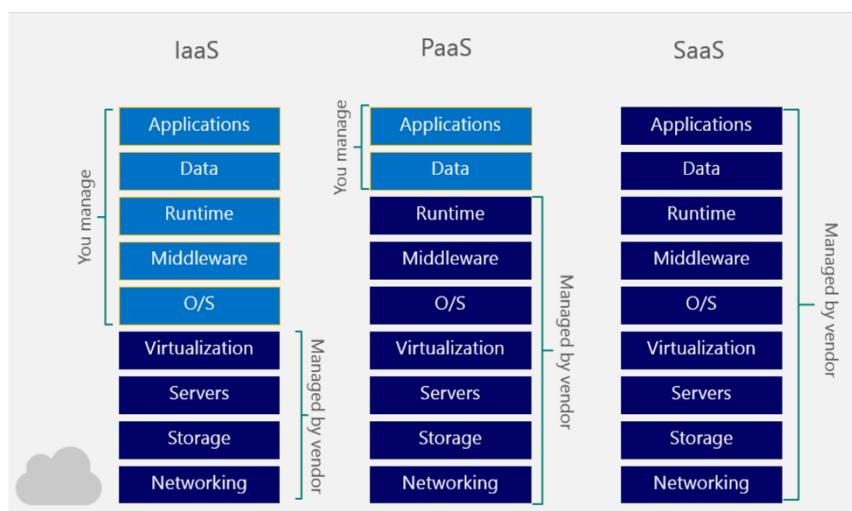
1. אין צורך להשקיע בתשתיות פיסית – שכן התשתיית כבר קיימת.
2. אין צורך להיות מומחה לפיתוח – שירותי הענן יעזרו לצוטרים להתעסק בהקמה עצמה כמו שיותר.
3. המפתחים יוצרים לעצם את סביבה העבודה שלהם – ע"י התקנת שירותי מותאמת אישית.
4. עובודת צוות פשוטה – כיוון שהפלטפורמה עצמה בענן, אפשר לעבוד ביחד ולהתחבר במספר מקומות.

SaaS – תוכנה כשירות

מציע תשתיית להתקנה והרצת אפליקציות דרך האינטרנט, כאשר האפליקציות עצמן מותקנות על הענן. למשל Google docs, facebook ועוד.

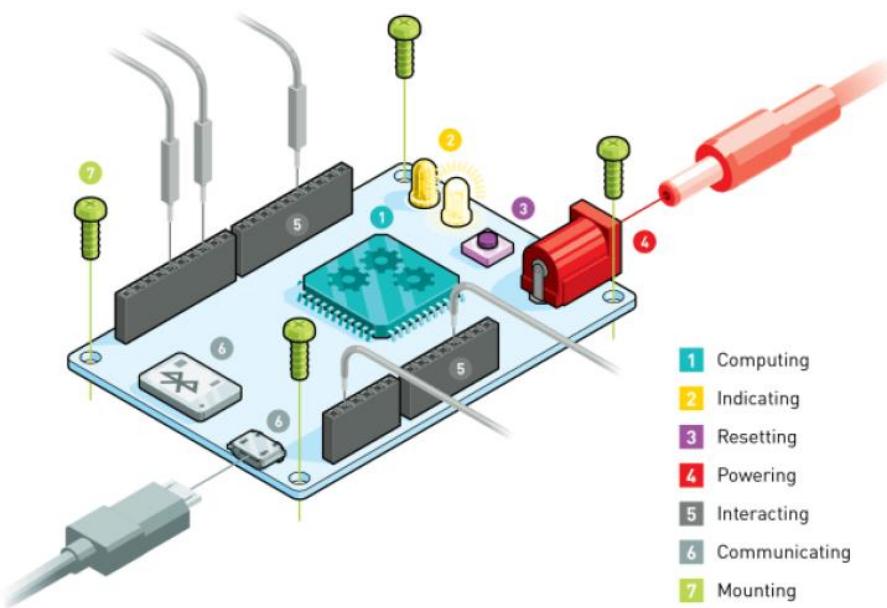
יתרונות:

1. אין צורך להתקין את התוכנה ולשמור את מאגרי המידע שלה במחשב הפרטי.
2. התחזקה והטמינה הטכנית מנווהל ע"י הספק.
3. ניתן לגשת לתוכנה דרך כמעט כל מכשיר המחבר לאיינטראנט (לדוגמה google sheets, google docs, שבאופן אישי אני אוהב אותו המונח גם דרך המחשב וגם דרך הסמארטפון, על אותן קבצים).

תרגול 1 Arduino Intro – 1

מאפיינים נפוצים של לוחות פיתוח:

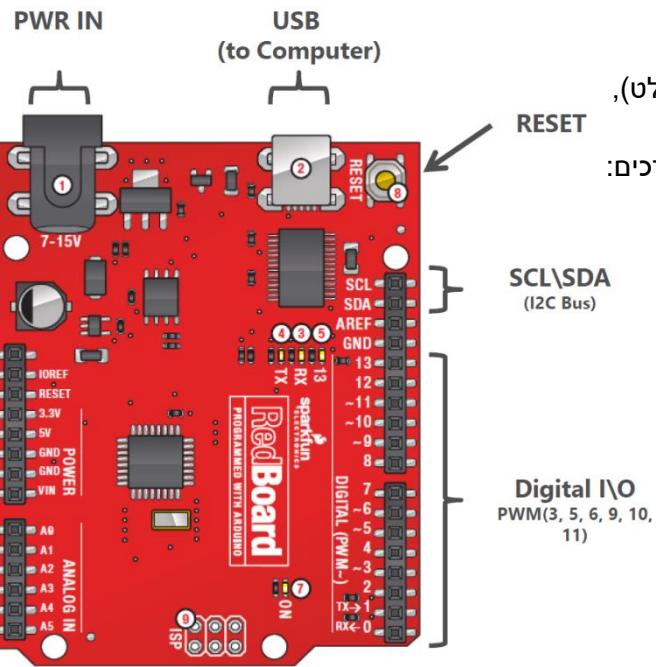
- 1 Computing
- 2 Indicating
- 3 Resetting
- 4 Powering
- 5 Interacting
- 6 Communicating
- 7 Mounting

1. יכולת חישוב – המעבד של הרכיב, זה שמבצע את הלוגיקה
2. אינדיקציה – LED שמהווים אינדיקטורים למצבים מסוימים. לרוב הלוחות, לכל הפחות יש LED שמראה אם הם מודלקים או לא.
3. ריסוט – Reset, אתחול
4. ספק כוח
5. אינטראקציה – הסבר בהמשך wifi, bluetooth, etc...
6. תקשורת – תקשורת פיזית להרכבה

אינטרקציה – לרוב הלוחות יש לפחות קלט ופלט בסיסיים. כמעט כל הלוחות יכולים להתמודד עם קלט דיגיטלי בסיסי, ויש גם לווח שמסוגלים להתמודד עם קלט אנלוגי.
לוחות מתקדמים יכולים להכיל גם אפליקציות שלמות, חיבור HD, חיבור SME, ועוד אחסון ועוד.

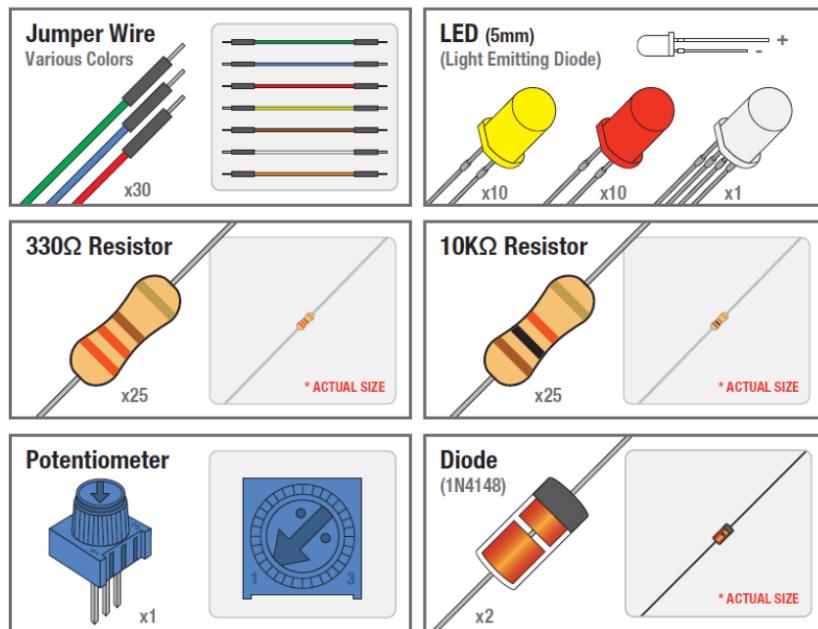
Scale of Microcontrollers/processors						
	CONTROLLERS			PROCESSORS		
Processor family	tinyAVR	megaAVR	ARM Cortex-M (size/low-power)	ARM Cortex-R (RT response)	ARM Cortex-A (performance)	Intel Atom
Architecture	8-bit RISC	8-bit RISC	32-bit RISC	32-bit RISC, Multicore	32-bit, 64-bit RISC, Multicore	32-bit x86, Multicore
Clock	4-20 MHz	Up to 20MHz	Up to 200MHz Often underclocked	Up to 1GHz	Can exceed 1.4GHz	500MHz
RAM	32-1024 Bytes	Up to 8KB	Up to 192KB	Implementation dependent	Implementation dependent	External
Storage	0.5-16KiB	4-256KB	Up to 4MB	Implementation dependent	Implementation dependent	External
Development Boards	Digispark	Arduino & clones	ESP-8266, NodeMCU/WeMos WiFiMCU	C.H.I.P	Raspberry Pi, Dragonboard, many others	Intel Edison
More info	http://www.atmel.com/products/microcontrollers/avr/tinyavr.aspx	http://www.atmel.com/products/microcontrollers/avr/megaavr.aspx		http://www.arm.com/products/processors		http://www.intel.com/content/www/us/en/processors/atom/atom-processor.html

ארדואינו
נקרא על שם של פאב שקרי על שם של מלך איטליה.

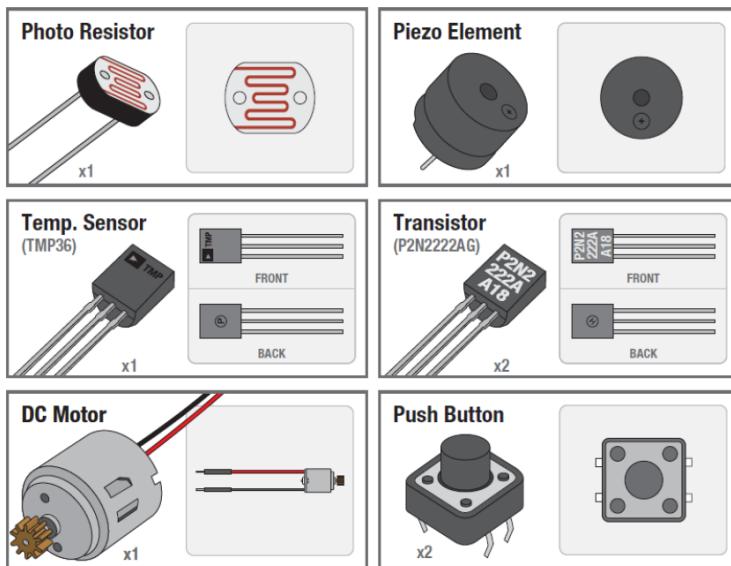
[in/Boards/RedBoard/v21.nwfl](#)

כמו שניתן לראות, יש פה כפטור אתחול באסים להעברת מידע, 0-13 זה קלט פלט דיגיטלי, A0-A5 זה קלט אנלוגי בלבד (לא פלט), ומגוון יציאות מתח (לפי V ו גם האורך).
אפשר לחבר את הלווח למקור אנרגיה ב-3 דרכים:
1. ע"י IN PWR
2. ע"י USB
3. ע"י חיבור למתח V_{in} ובתנאי שנאריך מיציאת GND.

חומרים נפוצים

חוטים – להעביר זרם, עדיף לשמר על צבעים מסודרים כדי לדעת מי נכנס מי יוצא ולאן LED
נדדים – מוריד את הזרם החשמלי.
פוטנציאומטר – נגד משתנה
דיודה – מאפשר העברת זרם חיובי בכוון אחד

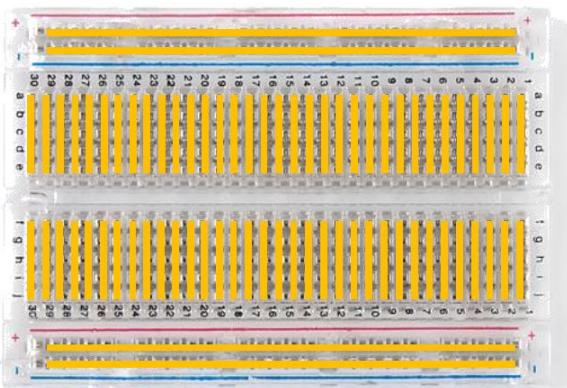

פוטודיסטור – מוליך למחצה שכתוכאה מגיעת פוטונים בו משנה את המוליכות ומאפשר מעבר זרם דרך התא.

פיאזו – (לא יודע)
חיישן טמפרטורה

טרנזיסטור – מוליך למחצה שמשמה מתג אלקטרוני. שלוטים בזרם האלקטרוניים דרך התחkon. מנוע זרם עקיף.

כפטור לחיצה – מעביר זרם רק בעת סגירת מעגל, שנעשה באופן ידני ע"י לחיצה.

מטריצה:

כל שורה (5 חורים) מחוברים ומעבירים מתח אחד בין השני.
כל שורה שכזאת מחוברת לבאוס מתח שהוא טו.

קצת הערות לגבי הקוד:

`pinMode`, מקבלת מספר חיבור דיגיטלי ומצב (Input/Output). אתחול של החיבור.
`digitalWrite`, מקבלת מספר חיבור, ואת האות (HIGH/LOW) שציריך לכתוב אליו.

`digitalRead`, מקבלת רק מספר חיבור ומחזירה את הערך הנקרה ממנו. זה דילוי, `delay`

`analogRead`, מקבלת מספר כניסה ומחזירה ערך בין 0-1023
שמייצג מתח בין 0-5 volts

`analogWrite`, מקבלת כניסה וערך בין 0 ל-255, כאשר 255 זה מחזור של 100%, 0 זה מחזור של 0% וזה מחזור של 50%. נשים לב, שמספק החומר מוגבל ל-3,5,6,9,10,11, עם הסימן (~).

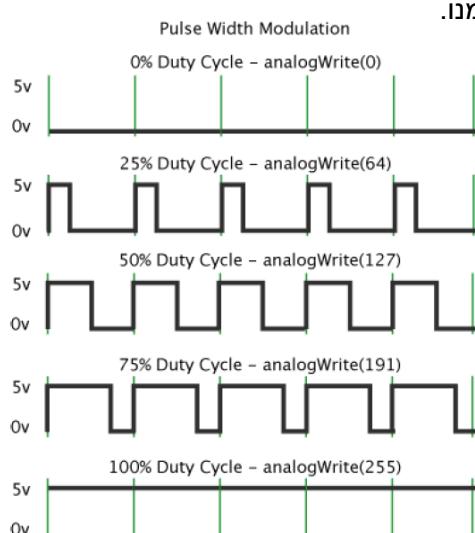
`Serial` – מגננון שמאפשר תקשורת בין הלווח למכשיר אחר. (x) `Begin(x)`, מגדיר את הקצב x בו יעברו ביטים. בשבייל

תקשרות עם מחשב משתמשים ב-300,600,1200,28800,38400

2400,4800,9600,14400,19200,57600,115200

Print/println, מקבל ערך ופורמט ומדפסה אותו.

פורמט יכול להיות HEX,DEC,OCT,BIN,DEC,OCT,BIN

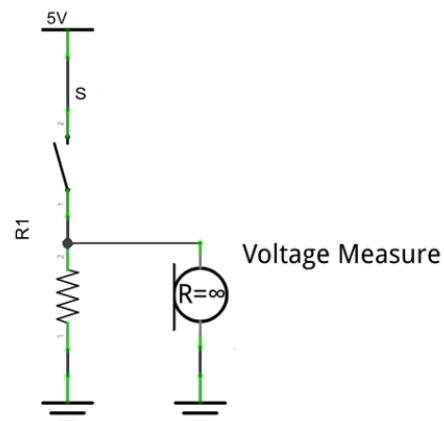
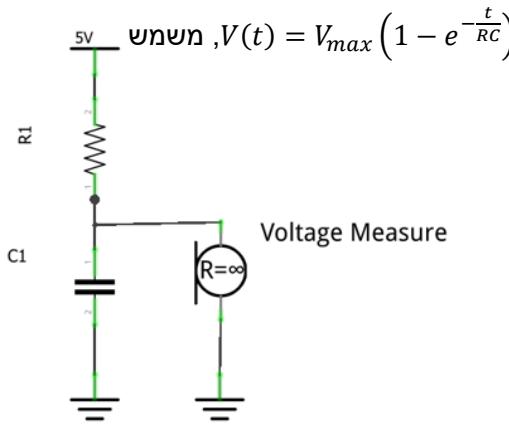

קצת חשמל בתיאוריה:

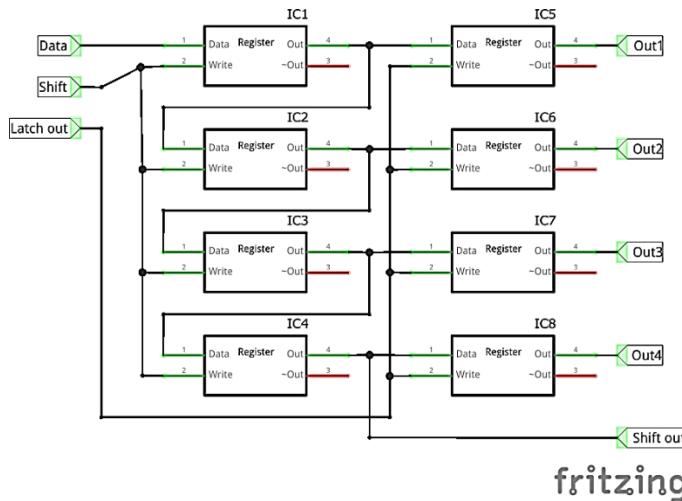
- חוק א Ohm, $V=IR$
- חיבור נגדים בטור, $R_{total} = R_1 + R_2 + \dots$
- חיבור נגדים במקביל, $\frac{1}{R_{total}} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \dots$
- חיבור קבילים בטור, $\frac{1}{C_{total}} = \frac{1}{C_1} + \frac{1}{C_2} + \dots$
- חיבור קבילים במקביל, $C_{total} = C_1 + C_2 + \dots$
- הזרם קבוע במעגל, אבל מתח על כל נגד או חוט יכול להיות שונה
- בחיבור מקביל, הזרם יתפצל אבל המתח יהיה זהה

מעגליים שימושיים
מפצל מפתח

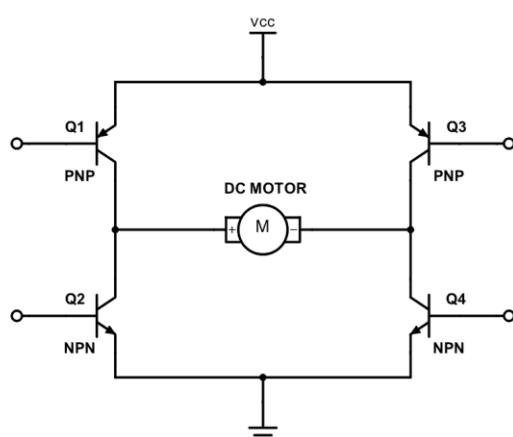
smoothed voltage (טעינה של קובלן נגד), משמש ל

מעביר מידעシリלי למקביל – Shift register

גשר H – מאפשר הנעה של גלגל אחורה
או קידימה

אנדרואיד

באופן כללי, המושג Activity מייצג מסך. לחיצה על כפתור או פעולה מסוימת יכולה להעביר אותו למסך אחר, משמע לפעולות אחרות.

סוגי קבצים חשובים:

1. AndroidManifest.xml – מכיל מידע חיוני על האפליקציה עבור הבילד של אנדרואיד, מערכת הפעלה של אנדרואיד והעילות Google Play.
2. MainActivity.java – מכיל את כל הקוד שמנהל את האפליקציה. זה בעצם המסך הראשי שלנו וממנו מתחילה. זה קוד java ולכן מהוות בעצם את ה backend.
3. Activity_main.xml – קובץ שמנגדיר את ה UI. מכיל טקסט, כפתורים, מפות, תמונות ועוד. ניתן לערוך אותו הן מבחינת קוד XML והן עם המשחק של Android Studio.
4. Values – מחזיק מידע סטטי לגבי האפליקציה, כמו צבעים, מחרוזות קבועות וכו'.
5. Build.gradle – מגדר את הבילד עבור מודל מסוים ועבור כל הפרויקט.

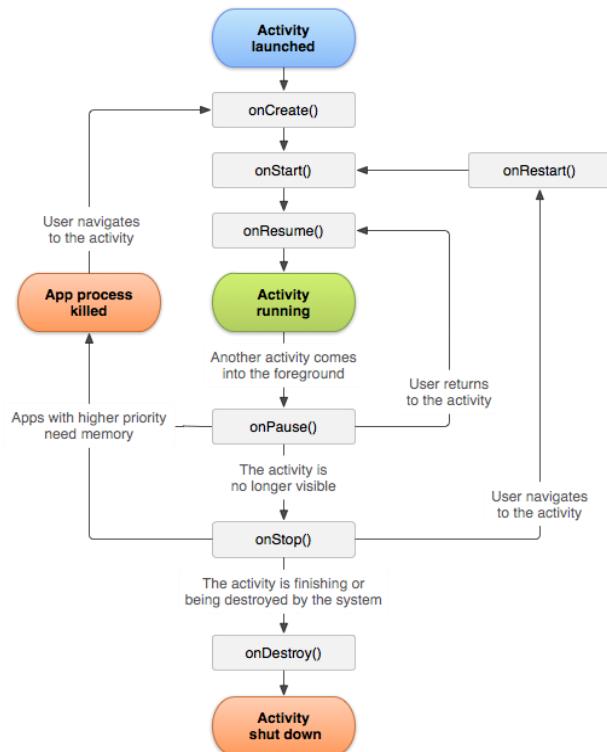
איך נראה קובץ xml ? פותחים עם <> אובייקט וסוגרים אותו עם </>. לפ' scoping, ניתן לגשת למשתנים פנימיים ולערוך אותם.

```

<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<manifest xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
    package="com.example.marwantemp">

    <application
        android:allowBackup="true"
        android:icon="@mipmap/ic_launcher"
        android:label="MarwanTemp"
        android:roundIcon="@mipmap/ic_launcher_round"
        android:supportsRtl="true"
        android:theme="@style/AppTheme">
        <activity android:name=".MainActivity">
            <intent-filter>
                <action android:name="android.intent.action.MAIN" />
                <category android:name="android.intent.category.LAUNCHER" />
            </intent-filter>
        </activity>
    </application>
</manifest>

```


הFLOW הבסיסי:
הבדל בין create ל-start:
הבדל בין ליצור מסך, לבין להתחיל את הפעולה שלך.

Serverless computing

הרעיון, שבמוקם לשכור שרת, אפשר לשכור זמןuibוד על הענן. משמעו, כתובים קוד, מעלים אותו לענן, והתשללים מתבצע לפ' כמות הלקוחות לקוד. הקוד לא בהכרח ירוץ תמיד על אותו סוכן או שרת. זה אפקטיבי למשימות שלא צרכות לשמור state ולהסתמך עליו.

היתרון שזה מעניק למפתח, הוא התעסקות מקסימלית בקוד האפליקציה וה מוצר עצמו. זמינות גבוהה, אמינות ואין תשלום על משהו שלא מסופק. משמעו, אם התוכנית שלך צריכה 10gb, אבל השירות המינימלי שתוכל לשכור הוא 16gb תצטרך לשלם על 9gb שלא בשימוש. בשיטה הזאת, אתהשלם רק על 10gb שכן אתהשלם לפ' הפעלה ולא לפ' אחסון.

פונקציות ענן

מהוות הפעלה שהיא serverless שנועדה ליצור ולחבר שירות ענן. ב-[Firebase](#), מאפשר להריץ קוד backend בתורה לאירועים בטור firebase ובקשוט HTTPS.

באופן יותר פשוט, כתובים פונקציות פשוטות עם מטרה אחת שמוצאות לאירועים. אירועים אלה מקבלים טרייגר מתחנית הענן ושירותים אחרים. הקוד מאוש欢ן ורץ בענן של גול מבוקר, כך שאין צורך להתעסק בה.

הודעת HTTP

דרך ייעלה של תקשורת בין המשתמש לשרת. נשלחת ע"י המשתמש אל השירות.

לדוגמא, אפליקציה שעשויה הרבה דברים. לא צריך לשים את כל הקוד על האפליקציה. זה יכבד עליה, זה יקשה על עדכנים, ויתכן שהאפליקציה תיפרץ וחלקי קוד חשובים יגנבו.

במקרה זה, מישות פשוטות שלא באמצעות מיצירות את הימצאותן בקוד המקור של האפליקציה יכולות לעבור לשרת firebase. זה יפתר את כל הבעיה שרשמנו קודם.

עם firebase ופונקציות ענן אפשר בנוסף לחבר שירותים ופיצרים מובנים של גול, כדי לחזק את יכולת הטכנית יכולות האבטחה של האפליקציה, תוך כדי התעסקות מקסימלית באפליקציה עצמה.

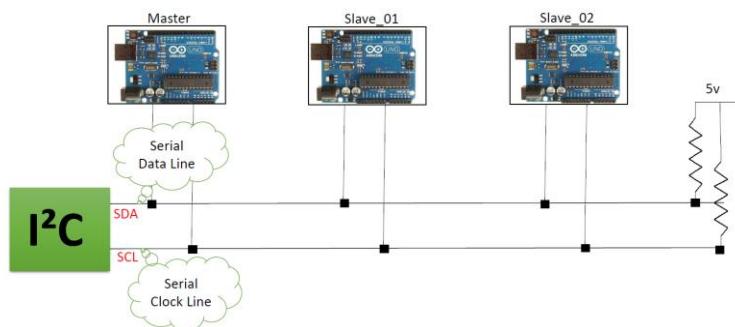
טכנולוגיות תקשורת ופרוטוקולים

WiFi, Bluetooth, NFC

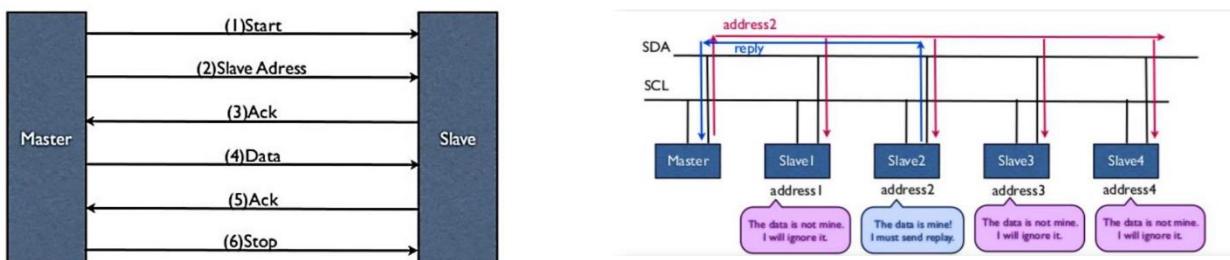
פרוטוקולים סדרתיים נפוצים: I2C, SPI, USB

I2C

פרוטוקול סינכרוני שמאפשר למכשיר מאסטר ליזום תקשורת עם מכשיר שכפוף לו. מידע מועברים בין שני המכשירים. המאסטר משלט בשעון (SCL), וכל הkopופים נשלטים ע"י שעון המאסטר. מכשיר כפוף מקבל את השעון והוא מאשר המאסטר פונה אליו. Serial Data ,SDA שנקרא בReLU זיהה את המאסטר.

על מנת ליזום העברת מידע, המאסטר שלוחה בReLU אדresa SDA את ההודעה address2, הכוונה ל2 slaves. כל הkopופים קיבלו את ההודעה הזאת, אבל יזהו שההודעה לא מיועדת אליהם ולכך ידעו להתעלם מההודעה הבאה, חוץ מ-2 slaves. שיזהה שההודעה בשביבו, ויגיב בחזרה. לאחר מכן, המאסטר ישלח את המידע שוב על אדresa SDA, ורק 2 slaves יקבלו את המידע ויחזירו תגובה.

אם נרצה להעביר מידע של יותר מ-1byte, נצטרך לחזור על שלבים 4 ו-5.

